

KOPIDLENSKÉ LISTY

ZÁŘÍ 2015

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Bluegrass v Kopidlně opět jede

Podruhé se letos na obnoveném festivalu na počest zesnulého zakladatele někdejšího kopidlenského podniku Banjo jamboree Honzy Macáka sešli 15. srpna v Kopidlně hudebníci a příznivci bluegrassu.

Na pódiu v areálu univerzálního hřiště se vystřídalo osm kapel, jmenovitě Foot Rail, Pražce, domácí Větráci, Blacjack, Fámy, Bluegrass Cwrkot, Sunny side a vrcholem festivalu se stala současná sestava legendárních Poutníků, kteří letos slaví 45 let od založení skupiny.

Slovem celým programem zasvěceně provázel moderátor Českého rozhlasu Václav Souček, kterého příznivci příbuzných hudebních stylů znají také z hradecké Lokálky. „Vašek Souček tady řekl několik

krásných slov na naši adresu, ale myslím, že v našem případě nejde o žádné vznešené poslání. Jde o to, užívat hezké chvíle, a to se nám s vámi v Kopidlně daří. Jsem moc rád, že festival znovu obživl. Nikdy jsme neříkali, že jedeme na Jamboree, ale že je Kopidlna. Tento festival k městu zkrátka patří,” svěřil se kapelník bluegrassové formace Fámy Petr Kůs. „Potkávám tady nejvíc známých lidí ze všech festivalů, na které jezdím, takže jsem rád, když se tady jednou za rok s vámi všemi vidím a můžeme si zahrát.” Divácký zájem při letošním festivalu na první pohled překonal návštěvnost loňské premiéry.

Fotografie, rozhovor s kapelou Poutníci a ohlédnutí moderátora Václava Součka najdete uvnitř čísla.

(kl)

Snažíme se udělat maximum, abychom postupně zrekonstruovali areál ZŠ a MŠ

Vážení spoluobčané,
v úvodu svého příspěvku bych Vás chtěla pozdravit a dovoluji mi v krátkosti seznámit Vás s děním ve městě.

Jednou z hlavních akcí tohoto roku, která byla začátkem letních prázdnin zahájena, bylo předání stavby „Snížení energetické náročnosti MŠ Kopidlno“. S touto akcí jsme zároveň zadali i další práce, jako byla rekonstrukce elektroinstalace v celé budově mateřské školy a kompletní výmalba vnitřních prostor této budovy. Elektropráce však neprobíhaly tak, jak bychom si představovali, a došlo k dvoutýdennímu zdržení prací, na které měly navazovat práce malířské. V posledním prázdninovém týdnu však byly vnitřní prostory hotovy a s počátkem září mohly učitelky vítat děti v čistě vymalovaných a nově vyzdobených prostorách. Na tomto místě bych ráda poděkovala všem, kdo se podíleli na úklidu po řemeslnících, hlavně z toho důvodu, že tyto úklidové práce probíhaly důsledkem stavebních problémů v časové tísni. V současné době se provádí práce venkovní. Firma zabezpečila všechny venkovní stavební prostory podle předpisů bezpečnosti práce, ale i přes tato opatření musí učitelky dbát o bezpečí dětí, pokud se zdržují venku. Pro toto období jim byly nabídnuty náhradní prostory v kulturním centru, kde je krásné venkovní hřiště. Celkové náklady akce včetně elektroprací a výmalby by měly být cca 3,4 mil. Kč, dotace pak ze Státního fondu životního prostředí ČR (dále pak SFŽP) bude ve výši 2,1 mil. Kč. Mrzí mne pak poznámky některých občanů, kteří nejsou znali stavu průběhu akce a snaží se provádět závěry, které jsou adresovány na neschopnost vedení stavby, tedy na nás a na firmy za špatně odvedenou práci. Tito občané, kteří tyto neověřené poznámky po městě šíří, by si měli uvědomit, že se vedení města snaží udělat maximum pro to, abychom postupně zrekonstruovali areál ZŠ a MŠ. Všechny stavební činnosti se ve větší míře

neobejdou bez komplikací, ale raději budeme stavět s problémy a zádrhly, které lze řešit, nežli nedělat nic a sedět s rukama v klíně.

Práce na veřejném osvětlení v obci Ledkov jsou ve fázi dokončení a tato akce bude v nejbližší době uzavřena revizní zprávou.

Husova dostane nové chodníky

V současné době jsou v plném provozu práce na rekonstrukci silnice Husova. Akci provádí Ředitelství silnic a dálnic, s kterým došlo k dohodě a naši zaměstnanci mohli v rámci akce provést výměnu obrubníků pro následnou výstavbu chodníků a zaměstnanci Vodohospodářské společnosti opravu vodovodních přípojek a kanalizačních vpustí. Následná rekonstrukce chodníků bude provedena v podzimních měsících podle pracovního vyřízení zaměstnanců místního hospodářství, případně se bude jednat o první akci roku 2016.

Dále nás také čeká akce „Snížení energetické náročnosti MěU Kopidlno“, na kterou jsme obdrželi dotaci ze SFŽP ve výši 2,1 mil. Kč a celkové náklady akce by měly dosáhnout na cca 2,9 mil. Kč. Samotné stavební práce by měly začít v druhé polovině měsíce září. Už nyní se těšíme na nový „kabát“, který pozvedne celkový vzhled nejen budovy, ale i náměstí.

Postupně rekonstrukce silnic

Provedli jsme výběrové řízení na dodavatele rekonstrukce části ulice Smutné v místech od sjezdu z ulice Jičínská okolo víceúčelového

Hana Masáková,
starostka Kopidlno

sportovního hřiště k současnému mostu. Chceme postupně provádět rekonstrukce povrchů silnic a opravy chodníků v celém městě, ale vše se bude odvíjet od finančních možností. Proto se snažíme alespoň po malých částech zlepšit vzhled celého města.

Dlouho připravovaná oprava hráze rybníka na Kamensku bude provedena v měsíci září. Tuto akci máme dotačně podpořenou od nadace Člověk v tísni, kteří nám přispějí částkou 300 tis. Kč, a celková rekonstrukce bude v hodnotě 360 tis. Kč.

Z dalších úspěchů, které nás těší, je získání dotace na akci „Drobná sakrální architektura s motivem kříže – Pševs“, kde jsme žádali v dotačním programu Podpora obnovy a rozvoje venkova u Ministerstva pro místní rozvoj. Celkové náklady akce budou 183 tis. Kč a přislíbená dotace je ve výši 128 tis. Kč. Na podzim dojde k předání stavby panu Janu Sklenářovi z Lužan, který byl výběrovým řízením vybrán jako dodavatel, a stavba by měla být dokončena na jaře 2016.

Veřejné prospěšné práce budou pokračovat

Nadále využíváme pomoci zaměstnanců z úřadu práce na veřejně prospěšné práce (VPP). Snažíme se za pomoci těchto pracovníků VPP provést běžné práce údržby města a našim kmenovým pracovníkům zadat více odborných prací. I když odvedená práce pracovníků VPP není v takovém tempu, jaké mají naši kmenoví zaměstnanci, tak ale našim záměrem bylo, abychom nabídli práci sociálně nepřizpůsobivým a zastavil se příliv takovýchto obyvatel do našeho města. Tedy i nadále bychom chtěli tyto zaměstnance VPP využívat pro práce města.

Jako v každém svém příspěvku musím i v tomto zmínit naše kulturní akce. Úspěšný byl červnový dětský den, letos pořádaný ve spolupráci s FK Kopidlno, srpnové Sousedské posezení ve Pševsi, ale i další akce, které se stávají tradicí. Letos poprvé Kopidlenké slavnosti konané na víceúčelovém sportovním hřišti a Bluegrass fest memoriál Honzy Macáka. Obě akce s rozdílným žánrem hudby, ale velice vyvedené. Musím poděkovat všem sponzorům, pořadatelům a našim zaměstnancům, bez kterých by tyto akce nebyly a neměly by takovou úspěšnost. Zvu Vás tímto i na další chystané akce.

Závěrem mi dovoluji popřát mnoho zdaru a příjemně prožít podzim.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Město kupuje areál bývalého školního statku

V tomto příspěvku bych vám chtěla přiblížit náš záměr s areálem bývalého školního statku. V tyto dny obdržíme podepsanou smlouvu od hejtmana Královéhradeckého kraje, kde je pro nás nastaven odkup pomocí splátkového kalendáře rozložený do pěti let. Jedná se o koupi celého areálu (pozemek s budovami, viz mapka) kromě rodinného domku (RD), kde v současné době bydlí paní Mrázková.

V těchto prostorách plánujeme vybudovat sběrný dvůr, který by měl být v místě, kde jsou v současné době garáže a dále navazující pozemky (za RD). V prostoru „moštárny“ se nabízí výstavba nové hasičské zbrojnice a v následujících halách by mohly být garáže pro techniku hasičů a zaměstnanců místního hospodářství včetně zázemí pro tyto naše pracovníky. Nežli však bude areál mít plánovanou podobu, zadali jsme práce na tzv. pasportizaci (technické inventuře) celého areálu, abychom následně mohli provést výběrové řízení na zhotovitele projektové dokumentace. Při samotné realizaci projektové dokumentace je nutné

dodržet všechny příslušné normy a hygienické požadavky a finální projekt musí být rozpracován do nejmenších detailů, tak jak to je požadováno u výběrových řízení na dodavatele stavebních prací v rámci dotační podpory. Plánujeme žádat o finanční prostředky ze Státního fondu životního prostředí ČR v Operačním programu životního prostředí, kde jsou s novým programovým obdobím podporovány sběrné dvory. Dále předpokládáme dotační podporu výstavby hasičské zbrojnice v Integrovaném regionálním operačním programu nebo v národních programech. Z důvodu finanční nákladnosti se bude muset provést rekonstrukce areálu po etapách.

Určitě vás zajímají termíny, kdy k rekonstrukci dojde. Nechceme slibovat, že to bude příští rok, víme, že naší prioritou je základní škola, ale budeme se snažit provést finanční analýzu nákladů a dotačních částek a podle toho postupně jednotlivé etapy zapracujeme do rozpočtu města.

Hana Masáková

S dotazy ke kanalizaci v Drahorazi a Pševsi se mohou lidé obrátit na úřad

Z důvodu plánované výstavby kanalizace v obcích Pševse a Drahoraz jsou projektové práce ve stavu rozpracování pro stavební povolení. I to byl pro nás důvod uspořádat schůzku s občany Pševse a Drahoraze, v prostorách volební místnosti ve Pševsi, které se zúčastnil kromě vedení města i pan projektant Ing. Jan Přívratský z projekční firmy VIS, a. s., Hradec Králové. Na schůzku se dostavili občané ve vysokém počtu a po krátkém úvodu a vysvětlení celého záměru došlo i k vysvětlení mnoha podrobností projektu ze strany projektanta.

Ten byl v závěru obklopen občany s mnoha dotazy, na které se snažil odpovědět, případně přebíral připomínky k úpravě projektu. Jako s každou plánovanou stavbou je před námi spousta práce, ale věříme, že v žádosti o dotaci budeme úspěšní a dojde k realizaci. V případě, že má někdo z občanů k tomuto projektu dotaz, neváhejte se zastavit na Městském úřadě v Kopidlně, kde dostanete vysvětlení, případně váš dotaz postoupíme projekční kanceláři.

Hana Masáková

Informační tabule u historických staveb

Při procházce naším městečkem nyní narazíte na nové informační tabule, které jsou umístěné u kostela sv. Jakuba Většího (viz foto), u zámku, základní školy v ulici Tomáše Svobody a na dětském hřišti u kulturního a vzdělávacího centra. Z jejich obsahu se dozvíte důležité informace o historii a osudech těchto historických staveb.

Informační tabule byly realizovány Sdružením Český ráj ve spolupráci s městem Kopidlno a Svazkem obcí Mariánská zahrada v rámci projektu „Rozvoj turistiky v Mariánské a Valdštejnově zahradě“.

Projekt byl realizován za finanční podpory rozvoje venkova prostřednictvím místní akční skupiny Otevřená zahrady Jičínka, z. s.

(rh)

Jaké starosti mají sousední starostové?

Zastavení druhé: Libáň

Jako starostka se setkávám se svými kolegyněmi a kolegy na různých setkáních, diskutujeme spolu o akcích a dění v jednotlivých městech a většinou z těchto setkání odjíždím s pocitem, že všichni máme problémy více či méně stejné a to jsou finance. Proto jsem se rozhodla s několika kolegy starosty z nejbližších a přibližně stejně velkých měst udělat rozhovor, abyste se i vy mohli v krátkosti seznámit, s čím se naše vedlejší obce potýkají.

Také v Libáni mi nově zvolený starosta pan Jaromír Příbyl odpověděl na několik otázek, a naši občané si tak mohou udělat představu o fungování sousedního města.

S jakými plány jste vstupoval do nového volebního období?

Do nového volebního období jsem vstupoval s tím, že bych rád navázal na práci předchozího starosty pana Petra Soukupa, který pro město Libáň udělal opravdu hodně. Chtěl bych v tomto duchu pokračovat, aby další možné investiční akce zlepšovaly kvalitu života ve městě.

Co považujete za důležitou investiční akci, která je prioritní pro toto vaše volební období? Určitě budu ráda, pokud zmíníte i ty ostatní akce.

V současné chvíli je velmi důležitá investiční akce pod názvem „Libáň, objekty ZŠ (vstup, učeben, jídelna, tělocvična) – zlepšení technických parametrů obvodových konstrukcí“. Jedná se o zateplení, výměnu oken, vstupů a nových střešních plášťů na objektech nové části základní školy.

Dalšími akcemi jsou zateplení Kulturního domu a Lékařského domu na náměstí. Tyto dvě akce byly již zdárně dokončeny a jejich nový vzhled je příjemným zpestřením prostoru libáňského náměstí. Dále byla vybudována nová komunikace v ulici Pod Vinicí. V letošním roce nás ještě čeká oprava hráze rybníka a oprava další části hřbitovní zdi, oboje ve Zlivi.

Investiční akce, které by bylo možné v dalších letech realizovat, budou záviset na případných výzvách jednotlivých dotačních programů. Nyní máme rozpracované projekty na zateplení mateřské školy a hasičské zbrojnice. Významná investiční akce, která je nyní ve fázi projektování, je vybudování odkanalizování obcí Psinice a Křešice. Dále bychom rádi vybudovali např. nové chodníky, provedli rekonstrukci a rozšíření veřejného osvětlení a další.

V kostce – jak jsou investiční akce finančně nákladné?

Zmíněné tři probíhající investiční akce budou obnášet finanční náklady cca 15 milionů Kč bez DPH z rozpočtových výdajů 2015.

Podporujete ve městě kulturu – jaké máte zpětné odezvy na jednotlivé akce, co je u vás nejuspěšnější a jaké máte návštěvnosti?

Město Libáň má kromě kulturního výboru také spolky, kterým město přispívá a které se starají o kulturní dění ve městě. Je těžké určit, která akce je nejuspěšnější, protože každá kulturní akce má různý žánr, formát, své fanoušky a publikum. Návštěvnost na jednotlivé akce je dobrá, i když by mohla být vyšší. Na druhou stranu se kolikrát ve stejný termín koná velké množství dalších akcí na mnoha místech, potom se není čemu divit.

Jakou část rozpočtu máte na samotné investice a jakou část máte na kulturní dění ve městě?

Město v roce 2015 vynaloží z rozpočtu cca 50 % na investiční akce, vzhledem k potřebnosti dostatku finančních zdrojů pro čerpané dotace. Pro účely spojené s kulturním děním připadá cca 2,8 % z rozpočtu.

Kde budete hledat pomocné finanční zdroje – dotace?

Pomocné finanční zdroje vyhledáváme prostřednictvím Místní akční skupiny Otevřené zahrady Jičínska, dále dle jednotlivých výzev dotačních programů a také z dotačních programů Královéhradeckého kraje.

Jaké problémy řešíte v oblasti investic?

Problémy se vyskytují převážně při samotných realizacích, ať už je to dáno tím, že nevíte, která firma zakázku vysoutěží, až po samotný průběh realizace. Během každé jednotlivé stavební akce je třeba reagovat na případné vzniklé komplikace anebo na nečekané mimořádné události, jakou byl např. požár střechy objektu jídelny základní školy.

Zaměstnáváte osoby z úřadu práce na veřejně prospěšné práce?

Ano, v současné době máme dva zaměstnance z ÚP na VPP, dále ve spolupráci s Probační a mediační službou si u nás jeden odsouzený vykonává udělený trest 300 hodin veřejně prospěšných prací.

Jaké je vaše současné přání?

Od mého zvolení do funkce starosty uplynulo cca 10 měsíců. Za tu dobu jsem zažil mnohé a první, co mne napadá jako odpověď na tuto otázku, je: Přál bych si, aby se zlepšily mezilidské vztahy a celková nálada ve společnosti, aby se lidé více usmívali jeden na druhého, aby si spíš víc pomáhali, než záviděli.

Nezbývá mi než panu starostovi poděkovat za rozhovor pro KL a popřát mu, aby se jeho přání alespoň zčásti splnilo.

Hana Masáková

Oprava silnice a chodníků

Touto stavbou dojde ke kompletní opravě povrchu vozovky od výjezdu z náměstí směrem na Poděbrady až na konec obce. Před konečnou pokládkou živice se snaží společnost VOS Jičín v co možná největším rozsahu opravit a zrevidovat vodovodní a kanalizační řad včetně přípojek. V rámci této stavby jsme byli nuceni řešit přilehlé chodníky. Nyní jsme zajistili výměnu obrub pracovníky Místního hospodářství a v průběhu příštího roku budeme řešit kompletní opravu povrchů chodníků včetně převodu vlastnictví od Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Hradec Králové. Stavba má být z největší části dokončena do konce měsíce září, v říjnu již mají probíhat drobné dokončující a úklidové práce.

Josef Tomášek

Přes Mlýnec se svezeme po nové silnici

Drcení starého povrchu.

Od 22. června je uzavřena silnice od Kopidlna směrem na Mlýnec a Rožďalovice. Firma Alpine zahájila své práce na úplné renovaci silnice. Práce na její rekonstrukci je rozdělena na tři etapy. Ta první je od kopidlenké křižovatky až k bývalé škole v Mlýnci. Druhá etapa od školy, po celé hrázi rybníka až za hřbitov. Třetí pak bude končit na křižovatce na Rožďalovice.

Začátkem prací bylo čištění příkopů a krajnice vozovky. V lese byla pak silnice na několika místech překopána a pod ní byly zabetonovány nové trubky. Mostky byly opraveny v lese i ve vesnici. Krajnice vozovky byla stržena na celou svou šíři. Následovalo kácení stromů, které se nakláněly nad silnici.

V polovině července byla silnice 1. etapy připravená na drcení. Dne 13. 7. najel stroj, který starý povrch silnice sešrotoval. Sešrotovaný povrch se uvalcoval, prosypal cementem a nechal týden tvrdnout. Kromě auta s cisternou, které povrch pravidelně kropilo, nesmělo na vozovku jiné auto

vjet. Obyvatelé Mlýnce museli respektovat vyznačenou objížďku přes Břístev, Nečas a Budčeves. Poté byla dána vrstva penetrače. Po jejím zaschnutí začaly kamióny navážet asfalt. V horkém počasí, které panovalo, byla práce pro dělníky obzvlášť náročná. Ale 24. července byla již 1. etapa silnice krásně vyasfaltovaná. Zbývalo ještě dosypat okraje nové silnice kamínkem a vyzdít nově opravené mostky kamenem. Do Kopidlna se tak již svezeme po krásné nové silnici.

Nyní je již pokládán asfalt na druhou část etapy. Zbývající úsek k rožďalovické křižovatce je již připravený na drcení. Příkopy jsou z větší části vybrané, mostky opravené a silnice vedoucí na kopec „Hrádek“ je zpevněna kamenem.

Budeme se těšit na konec září, kdy má být celá rekonstrukce zdejší komunikace hotova. Pak už jen zajistit, aby řidiči projíždějící obcí dodržovali dopravní předpisy a jezdili přes vesnici 50 km/h.

Hana Lhotáková

Vykácené stromy u silnice.

Nová silnice v lese.

Jak se stavělo veřejné osvětlení v Ledkově

Výstavba nového veřejného osvětlení, která probíhala v Ledkově, je prakticky dokončena, zbývají již jen drobné terénní úpravy. Realizace byla opět řešena pracovníky Místního hospodářství, kteří odvedli kvalitní odbornou práci. Nyní kompletujeme veškeré potřebné doklady k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, na jehož základě bude stavba trvale užívána.

Josef Tomášek

Požár zničil dům. Město pořádá sbírku

V sobotu 8. srpna 2015 dopoledne došlo v Kopidlně k požáru, při němž byl prakticky zničen rodinný dům v Havlíčkově ulici.

Už při požáru i v následujících dnech projevovale řada spoluobčanů zájem majitelům pomoci, proto rada města 10. srpna rozhodla o uspořádání veřejné sbírky.

Sbírka probíhá od 13. srpna do konce listopadu, příspěvky lze posílat na k tomu účelu zřízený účet č. 3952808369/0800, hotovostí lze přispívat prostřednictvím pokladniček umístěných v prodejně zeleniny na náměstí

a na městském úřadě v odd. pokladna.

Doposud do sbírky přispěli obyvatelé i místní spolky, přispělo i město a v polovině září 2015 se na účtu podařilo shromáždit 80 tisíc Kč. Účet je transparentní, tzn. že na jeho stav lze nahlédnout přes internet.

Město Kopidlno si váží nabízené a poskytnuté pomoci spoluobčanů a děkuje všem, kdo finanční či jinou formou pomohli, pomáhají a ještě pomohou.

Lenka Kropáčková

Dvojazyčná svatba

Nevšedním zážitkem pro všechny zúčastněné byl svatební obřad ze dne 11. července 2015, který se uskutečnil v obřadní síni Městského úřadu Kopidlno. Svá srdce i životy spojili snoubenci nejen za přítomnosti oddávající, starostky města Ing. Hany Masákové, a matrikářky Růženy Horynové, ale i tlumočnice PhDr. Hany Zikmundové, protože nevěsta, paní Věra Bernardová (nyní Quaisser), je občanem ČR a ženich, pan Hans Peter Georg Quaisser, je německým občanem. Uzavření sňatku s cizincem není pro naši obřadní síň obvyklé a i pro oddávající a matrikářku byl tento obřad premiérou. Po dobu obřadu paní tlumočnice překládala vše, co bylo řečeno. Spolupráce s paní PhDr. Hanou Zikmundovou coby tlumočnicí byla velmi příjemná, její překlad byl přirozený a všichni přítomní byli s průběhem celého obřadu spokojeni.

R. Horynová

Pozor na fotopasti

Město Kopidlno používá k ochraně svého majetku fotopasti, které jsou umístěny u kontejnerů na tříděný odpad, na hřbitově, u Univerzálního hřiště Kopidlno, u sběrného dvora a v lesích. Fotopast je skryté zařízení, které dokáže zaznamenat například nezvaného návštěvníka při porušování předpisů a snímky odeslat k předání policii. (kl)

O veřejných sbírkách

Sbírku může konat pouze právnická osoba. Před zahájením sbírky musí být její konání oznámeno krajskému úřadu, v oznámení se uvádí identifikace pořadatele, účel sbírky, území, kde se bude konat, dobu konání, způsob provádění. Sbírku lze provádět shromažďováním příspěvků na předem vyhlášeném zvláštním bankovním účtu, prostřednictvím sběracích listin, pomocí pokladniček, prodejem předmětů nebo vstu-

penek, prostřednictvím textových zpráv nebo vkladem do pokladny pořadatele. Fyzická osoba pověřená konáním sbírky je povinna na požádání předložit kopii osvědčení o konání sbírky.

Čistý výtěžek sbírky musí být použit výhradně ke stanovenému účelu sbírky; po ukončení sbírky musí být krajskému úřadu předloženo ke kontrole a schválení celkové vyúčtování sbírky.

Restaurace na radnici je zavřená, město hledá nového nájemce

Město Kopidlno je vlastníkem domu čp. 16 na náměstí – „radnice“. Přestože z názvu by se dalo soudit, že zde najdeme vedení města a městský úřad, v Kopidlně je to jinak. Na radnici si můžeme nakoupit v samoobsluze a donedávna jsme si tam mohli zajít na oběd či na pivo, a kdo dává přednost potravě duševní, mohl navštívit knihovnu či kino v prvním patře.

nájemce plnit řádně své povinnosti dle nájemní smlouvy, přejde nájem po uplynutí doby určité plynule na dobu neurčitou. Před otevřením restaurace provedla firma RaJ, s. r. o., úpravy interiéru a vybavila prostory vlastním zařízením. Prostředí nově otevřené restaurace bylo příjemné, požadavek města na denní vaření obědů byl splněn. Zpočátku se sice v restauraci dost střídal personál,

voje rada města souhlasila s ukončením nájmu dohodou k 31. 7. 2015. Zpočátku město nebytový prostor k pronájmu nabízelo pouze vlastními silami – vyvěšením na úřední desce, zveřejněním na webových stránkách, letáčkem na dveřích provozovny, v informačním letáku, hlášením místním rozhlasem a na Facebooku Kopidlenských listů. Původně stanovený termín pro podávání

Promítání filmů v kině bylo ukončeno již před třemi lety. Knihovna se odstěhovala koncem roku 2012 do prostor ve zrekonstruovaném objektu bývalého muzea. Tohle stěhování bylo plánované, vítané a prospěšné.

Restaurace přestala fungovat nečekaně letos v dubnu a vítané ani prospěšné pro obyvatele a návštěvníky Kopidlna to nebylo.

Firma RaJ, s. r. o., se sídlem v Nymburce provozovala restauraci na radnici od r. 2012. Nájem byl sjednán na dobu určitou, a to do 28. 2. 2017 s tím, že pokud bude

ale vážné problémy nebyly. Zpráva o zavření byla překvapivá, zpočátku město považovalo zavření za dočasné; informovala o tom cedule umístěná nájemcem na uzamčená vrata budovy. Brzy se však začaly šířit zprávy, že zavření je trvalé. To potvrdila výpověď, kterou město obdrželo 30. 4. 2015. U nájmu nebytového prostoru uzavřeného na dobu určitou je jednostranné ukončení výpovědí možné jen v zákonem stanovených důvodech, které naplněny nebyly. Po jednáních s nájemcem a zvážení dalšího možného vý-

žádostí do 12. 6. 2015 byl prodloužen do 13. 7. 2015 a znovu do 30. 9. 2015. Zveřejňování nabídky bylo intenzivnější, byla využita placená inzerce v Pocihlinských inzertních novinách a na radnici byly umístěny velké poutače.

Ani v r. 2011 nebylo nalezení nájemce jednoduché, jak by se na první pohled mohlo zdát; restaurace byla tehdy zavřena čtyři měsíce. Poloha restaurace na náměstí s dostatkem parkovacích možností je jistě pro provozovatele výhodná. Nebytový prostor

je určen k provozování restaurace, jeho uspořádání a hygienické podmínky jsou vyhovující. Vybavení včetně kuchyně, které je nákladnou záležitostí, je však věcí nájemce. Takže z pohledu zájemce o pronájem výše investice zastíní výhodu polohy.

Město ve snaze napomoci případnému odkoupení stávajícího vybavení novým nájemcem od nájemce minulého netrvalo při ukončení nájmu na okamžitém vyklizení a na vrácení prostor do původního stavu. Zájemci si mohou před podáním žádosti o pronájem prostory restaurace prohlédnout. Termín k podávání žádostí je do 30. 9. 2015.

Lenka Kropáčková

PRODEJ UHLÍ

PRO VAŠI OBEC

DOPRAVA A UKLÁDKA PÁSEM ZDARMA

800 112 000

Tábor TJ Sokol Kopidlno v zajetí řeckých bájí

Šok vystřídala úleva

Sezona na táborové základně TJ Sokol Kopidlno v Ledcích začala letos nepříjemnou zprávou od správce lesního revíru. Při dubnové bouři bylo větrem vyvráceno v prostoru tábora několik stromů. Hned čtyři ležely na největší historické chatě a jeden ještě na kuchyni. Po první prohlídce jsme si však oddychli, protože škody na chatách nebyly naštěstí skoro žádné. Další padlé stromy jen těsně minuly další chaty. Měli jsme opravdu velké štěstí. Některé stromy přímo v táboře byly však vyvrácené i s kořeny, a tak bylo nutné vzniklé pařezy z prostoru tábora odstranit a terén vyrovnat. Několik úvodních brigád bylo tedy věnováno odkopání terénu okolo vývrátů. S vlastním vytržením pařezů a odtažením mimo prostor tábora nám pomohl se svou technikou kamarád a příznivec tábora Miloš Hubálovský, za což mu patří náš velký dík. Po odstranění vývrátů a srovnání terénu v táboře už začala vlastní příprava tábora. Opravovali jsme molo u rybníka, také bylo potřeba opravit WC po pádu stromů, připravit dřevo do kuchyně, vyčistit studánku a mnoho dalších drobných úprav.

Vlastní tábor se opět konal první dva týdny v červenci. Zúčastnilo se ho 91 dětí od 2. do 9. třídy a jeho cena byla opět 3000 Kč. Kapacita tábora byla naplněna již dlouho před jeho začátkem. O zdárný průběh tábora se staralo 22 vedoucích a personálu tábora. Prakticky celá sestava personálu tábora byla stejná jako v minulých létech, řešili jsme pouze jednu novou vedoucí dívek.

Cestování v čase a živé šelmy

Letošní tábor, tedy jeho celotáborová hra družstev, probíhal v duchu řeckých bájí a pověstí. Tématem hry byla Homérova Ilias a Odyssea. Prostřednictvím hraných scének, které secvičili vedoucí, jsme se všichni přenesli v čase do starověkého Řecka.

Z táborníků a tábornic se na dva týdny stali argonauté a pod vedením Odyssey zažívali mnohá dobrodružství. Úkolem dětí bylo například postavit model Tróje, kde nesměly chybět paláce a hradby, zahrály si na válečníky, kteří dobývají a také brání Tróju, za pomoci Morseovy abecedy si předávaly zprávu, také stavěly vor, absolvovaly orientační běh se skrytými úkoly a spoustu dalších zajímavých soutěží. Kromě táborových her družin probíhaly také hry pro jednotlivce. Olympiáda atletická, střelecká a soutěž o nejlepšího táborníka či zábavné ledecké hry. Mezi oblíbené družinové hry patřily živé člověče nezlob se, ohnivý míček, živé šachy a také vodní bitva, která byla v těch horkých, slunečných dnech velmi osvěžující. Ani letos jsme nevynechali tradiční sběr borůvek, při kterém ani tentokrát nechybě-

ly fialové jazýčky a tvářičky našich nejmladších. Rozzářené oči a úsměvy na tvářích dětí nebyly vidět jen při vítězství v nějaké hře nebo při písknutí na jídlo, ale také ve chvíli, kdy náš tábor navštívila mláďata tygra a lva od rodiny Berouskových. Děti měly možnost si je pochovat, pohladit a dozvědět se něco zajímavého ze života divokých šelem. Jak můžete vidět, nebyl čas na stýskání a o zábavu tu nebyla rozhodně nouze. Letos nám počasí opravdu přálo a slunečné dny naprosto převládaly ty deštivé. Díky krásnému počasí se děti mohly téměř denně koupat v rybníce. Být to na nich, stráví ve vodě celý den.

pokračování na straně 9

pokračování ze strany 8

Šlo to i bez Tesca a Kauflandu

V druhé polovině tábora dětem docházely zásoby sladkostí, které jim maminky zabalily, a tak byl čas vyrazit do Ledec či dalších okolních vesnic na výlet. Děti, které zde byly poprvé, se těšily na Kaufland či Tesco, ale nabídka sladkostí, limonád a nanuků z místní samoobsluhy všechny uspokojila. Někteří měli problém svůj nákup unést, jiným se podařilo většinu dobrot zhltnout během cesty zpět do tábora, což se u některých neobešlo bez bolavých bříšek. Tábor nám utekl neskutečně rychle. Poslední večer se konal slavnostní táborový oheň, na který si každý oddíl dlouho dopředu připravoval svůj program. Nechyběly soutěže, vtipy, krátké i delší scénky a samozřejmě zpěv. Ráno po táboráku už probíhal jen úklid tábora a balení zavazadel. Většinu z nás se domů nechtělo a během loučení byla k vidění spousta uplakaných očí. Není ale třeba smutnit. Stačí včas podat přihlášku a příští rok se zase sejdem na táboře v Ledcích.

Vstříc oslavě 70 let tábora

Závěrem chceme poděkovat všem těm, kteří se o přípravu a průběh letošního tábora zasloužili a obětovali část své dovolené či prázdnin, aby tradice ledeckého tábora byla bohatší o další úspěšnou sezonu. Díky patří též městu Kopidlno za finanční podporu v rámci grantového řízení. Díky této podpoře jsme mohli opravit dosluhující kamna v kuchyni, připravit pro děti táborová trička či koupit kamna do další chaty. Příští sezona na táboře bude historicky významná. Oslavíme totiž 70 let od založení tábora, a tak se bude opět na co těšit.

Václav Slavík ml. a Milan Šafler

Tichá vzpomínka

14. srpna jsme se naposledy rozloučili s naším dlouholetým ledeckým „šéfkuchařem“ Toníkem Kracíkem. Celkem 32 let kouzлил u táborových kamen a pomáhal nám budovat tábor v Ledcích.

Se smutkem v srdcích děkujeme za jeho obětavost.

Dětský den v Pševsi

Stejně jako v letech minulých, tak i letos v sobotu 22. srpna uspořádal pořadatel „HC Žralok“ spolu s osadním výborem Pševs na kynologickém cvičišti v Pševsi oslavu dětského dne.

Oslava byla zahájena v sobotu ve 13.30 hodin. V první části programu absolvovaly děti několik soutěží, ve kterých si vybojovaly první odměny. Z dalších atrakcí byl skákací hrad a dovádění na pěně, kterou připravili hasiči z Kopidlna. Velký zájem dětí byl o svezení povozem taženým koňm a hlavně pro kluky bylo atraktivní

řádění na čtyřkolových traktůrcích. V další části programu zahrála k tanci i poslechu dechová hudba p. Šturmy z Dubečna.

Za účasti místních i přespolních odpoledne v přátelském duchu rychle uběhlo a již tu byl závěr zakončený ohňostrojem.

Pořadatelé děkují sponzorům:

Město Kopidlno – paní Víchová, Autobusová doprava – pan Pakan, Farma Nový Dvůr, Potraviny Pševs – pan Grusman, Soukromý zemědělec – pan Slavík, Drahoraz.

Jana Čtvrtečková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Škola zahájila výuku a nabízí i pestrou paletu kroužků

Také v naší škole probíhaly během letních prázdnin v jednotlivých budovách malířské, údržbářské a úklidové práce, tak abychom byli připraveni na zahájení nového školního roku.

Na začátku prázdnin byla také odstartována největší investiční akce ve škole v tomto roce – kompletní rekonstrukce budovy mateřské školy, kde byly zrekonstruovány všechny rozvody elektroinstalace, postupně byla vyměněna všechna okna a celá školka byla nově vymalována. Ve druhé fázi prací bude ještě opravena střecha školky a plášť budovy bude zateplen a opatřen novou fasádou.

Tak jako každý rok v průběhu přípravného týdne učitelé a zaměstnanci školy také vyzdobili a připravili jednotlivé učebny a další školní prostory k slavnostnímu zahájení nového školního roku.

Již lednový zápis do 1. třídy napovídal, že od září otevřeme pro prvňáčky znovu pouze jednu první třídu o 22 žácích. Škola tak bude mít v dalším školním roce 6 tříd na I. stupni a 5 tříd na II. stupni s celkovým počtem žáků 218. Kapacita mateřské školy zůstává také nezměněna – 85 dětí. Pro další školní rok zůstává beze změn také organizace školní družiny – ranní provoz je zachován na 1. stupni i na 2. stupni, kde je zajištěn dozor i pro žáky z pavilonu, od 6.30 do 7.15 hodin. Tuto ranní družinu mohou navštěvovat také žáci, kteří se do školní družiny nepřihlásili. Odpolední družina je umístěna v budově u kostela a v pavilonu od 11.10 hodin do 15.30.

Pro děti MŠ a žáky ZŠ povede logopedickou nápravu Mgr. Jitka Koutníková, vždy v liché pondělí v budově u kostela. Doprovod rodičů je nutný. Náprava zahajuje 5. 10. 2015.

I v dalším školním roce nabízíme žákům možnost zapojit se do zájmového vzdělávání v některém z našich kroužků. Nabídka je

pestrá a jsme rádi, že díky příspěvku na činnost kroužků, který škole poskytuje náš zřizovatel – město Kopidlno –, se jich mohou všichni žáci účastnit bezplatně. Také z tohoto důvodu nás mrzí, že některé kroužky nejsou našimi žáky naplněné tak, jak bychom si přáli.

Ve školní družině mohou žáci vybírat z této nabídky kroužků:

Hra na flétnu:	I. oddělení (Ilona Komárková)
Literárně-dramatický:	I. oddělení (Ilona Komárková)
Výtvarně-keramický:	I. oddělení (Ilona Komárková)
Výtvarný kroužek:	II. oddělení (Hana Mlejnecká)
Háčkování:	II. oddělení (Hana Mlejnecká)
Flétnička:	II. oddělení (Mgr. Dagmar Zachovalová)

Zájmové kroužky jsou připraveny i pro žáky základní školy, kteří mohou vybírat z této nabídky:

Hra na kytaru:	Mgr. Dagmar Zachovalová
Cvičení a pohybové hry:	Barbora Bernardová
Francouzský jazyk:	Iva Komárková
Keramika:	Mgr. Iva Pekárková
Literární kroužek:	PhDr. Ilona Pluhařová
Paličkování:	Mgr. Jana Hladíková
Šachový kroužek:	Lucie Doktorová
Tanečně pohybový:	Mgr. Barbora Olejářčiková
Komunikace a vztahy:	Mgr. Hana Hlaváčková
Matematický kroužek:	Mgr. Petra Zelfelová
Kroužek historie:	PhDr. Ilona Pluhařová

I nadále se naše škola zapojuje do některých projektů:

Název	Popis
ŠIK – školní informační kanál	Projekt prevence sociálně patologických jevů prostřednictvím moderní techniky a televizních spotů
Celostátní projekty Šance a Květinový den	Pravidelné celorepublikové projekty zaměřené na zajišťování pomoci handicapovaným spoluobčanům
Recyklohraní	Projekt na podporu třídění a správného nakládání s odpady
Škola za školou	Na portálu společnosti Centre for Modern Education jsou zveřejněny DUMy, které naše škola vytvořila v rámci projektu EU – Peníze do škol.
Já už to znám, umím	Projekt zaměřený na podporu a prohloubení zájmu o technické obory
Dům mladého technika a řemeslníka	Projekt zaměřený na podporu a prohloubení zájmu o technické obory
Ovoce do škol	Projekt ve spolupráci s Ovocentrem Valašské Meziříčí zaměřený na podporu zdravého českého ovoce a zeleniny ve školách
Celostátní projekt Už jsem čtenář – knížka pro prvňáčka	Projekt zaměřený na podporu čtenářské gramotnosti
Program na podporu aktivit v oblasti primární prevence rizikového chování	Projekt směřující k prevenci rizikového chování žáků
Integrace ICT do výuky	Projekt zaměřený na obnovu ICT techniky ve škole a vzdělávání pedagogů v této oblasti
Výzva 56	Čtenářská gramotnost a jazykové vzdělávání
Výzva 57	Podpora rozvoje technických dovedností žáků na II. stupni a rozvoj komunikačních dovedností žáků v anglickém jazyce

Prázdniny skončily a nový školní rok se pomalu rozbíhá. Přejeme nejenom novým prvňáčkům, ale i všem žákům, pedagogům a zaměstnancům školy úspěšný školní rok 2015–2016. Širokou veřejnost zveme na akce, které budeme v průběhu roku realizovat a o kterých vás budeme informovat na našich webových stránkách www.zskopidlno.cz. Zde také najdete samostatné webové stránky některých tříd 1. stupně.

Vedení ZŠ a MŠ Kopidlno

Zprávy ze základní a mateřské školy

Školní rok zahájilo 22 Zvídálků

1. září proběhlo slavnostní zahájení školního roku 2015/2016 a přivítání 22 prvňáčků. Nové žáčky přivítala ve třídě „Zvídálků“ třídní učitelka Mgr. Jitka Koutníková. S přáním mnoha úspěchů přišli děti a jejich rodiče pozdravit ředitel školy Mgr. Pavel Berný a hosté, starostka města Kopidlno Ing. Hana Masáková a senátor

a radní Královéhradeckého kraje Ing. Josef Tábořský. Poté si děti prohlédly učebnice a pracovní sešity, s radostí okoukly i drobné dárky. Na zakoupení zmíněných učebních pomůcek poskytla finanční dotaci základní škola, Městský úřad Kopidlno a Královéhradecký kraj. Jim patří veliké poděkování od „Zvídálků“. Příjemnou at-

mosféru prvního školního dne zpestřilo veselé zpívání nových školáčků. Všichni prvňáčkové odcházeli s úsměvem a odnášeli si „pamětní listy“ jako vzpomínku na významný den nové životní etapy. Všem přejeme úspěšný školní rok.

Mgr. Jitka Koutníková, třídní učitelka

Žáci představili vybrané spisovatele před veřejností

Do dvou termínů 3. a 10. 6. na 10. hodinu dopolední a 14. hodinu odpolední si žáci 9. třídy, po úspěšných přijímacích zkouškách, připravovali v hodinách českého jazyka prezentace vybraných spisovatelů pro svoje rodiče a ostatní rodinné příslušníky. První prezentace proběhly v KVC a kromě rodičů a žáků se prezentací zúčastnili: starostka města Ing. Hana Masáková, ředitel školy Mgr. Pavel Berný a paní učitelky českého jazyka Drahomíra Říhová a Václava Vinecká z Rožďalovic. Žáci využili i přízemní prostory KVC a v hodině vaření připravili pro účastníky občerstvení. V přestávce mezi prezentacemi nabízeli kávu, čaj, meduňkovou limonádu, sladké moučníky a slané pečivo. Dopoledne odprezentovala Pavlína Tóthová – K. J. Erben, Adéla Vyleťalová – B. Hrabala, Lukáš Najman – Zd. Svěrák, Bohuslav Bernard – J. Neruda, Anna Fantová – K. Kryla, Sára Pluhařová – V. Vysockého, Iveta Kulhánková – V. Huga, Aneta Krulichová – J. Seiferta a Jan Bartoň – K. H. Máchu. V odpoledním programu vystoupila a odprezentovala svoji práci Lucie Hubálovská – J. Žáčka, Natálie Rančáková – A. Jirásk, Kateřina Sýkorová – B. Němcovou. Zbývající prezentace byly naplánovány na odpoledne

10. června do interaktivní učebny na 2. stupni. Luboš Aust prezentoval - B. Němcovou, Tomáš Jansta – E. A. Poea, Zlata Škaloudová – K. H. Máchu, Jindřich Kubík – E. M. Remarqu, Jakub Jampílek – S. Haasela a H. Špitálníková – V. Vančuru. Žáci zapojili do programu také všechny přítomné, kteří vybírali nejúspěšnější práce. A která byla ta nejúspěšnější? Z mého pohledu všechny, všichni žáci splnili zadání k tvorbě svých prezentací, všichni svoje dílo odprezentovali před veřejností, všichni provedli sebe-

reflexi. Některá vystoupení byla vynikající, do některých se vloudila chybička. Každý prezentující žák, který přečetl alespoň jednu knihu vybraného autora a dokázal o knize mluvit se zaujetím, je ten, který patří těm úspěšným.

Strípky z žakovských sebereflexí: „Byla jsem hrozně nervózní.“ „Polovinu věcí jsem zapomněla, i když jsem si je napsala.“ „Paní učitelky hodnotily velice přísně!“ „To bylo pěkné, když nás všechny pochválila paní, která se na nás přišla podívat.“ „Z češtiny mi nejvíc dala prezentace pro rodiče, protože jsem včera zjistil, že na SŠ budu každý půlrok dělat nějakou samostatnou práci, třeba plakát, budu na to mít 14 dní a potom to musím prezentovat před porotou a obhájit si to. Když si to neobhájím, nepostupuji nebo mě vyhodí ze SŠ. Myslím si, že bylo dobré, že jsme si to poprvé vyzkoušeli před rodiči a spolužáky.“ „Nejvíce jsem si dala záležet na prezentaci pro rodiče, dlouho jsem mamce a babičce připomínala, ať nezapomenou přijít, bohužel mamku nepustili z práce a babička nebyla doma. To opravdu zamrzí. Myslím si, že se mně prezentace povedla. Neříkám to z důvodu lidí a jejich ohlasů, říkám to z vlastního pocitu.“

Jana Hladíková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Čtvrtáci se spisovatelkou Braunovou na Vyšehradě

S paní Braunovou jsme se seznámili na říjnové besedě v knihovně. Řekla nám něco o svém životě a literární tvorbě. Její předčítání nově vydané knihy „Nela Malá, co nechtěla být malá“ nás tak zaujalo, že jsme si publikaci objednali a celý příběh přečetli. Pohrávala jsem si s návrhem paní spisovatelky vypravit se se třídou na výlet do Prahy a projít s paní Braunovou Vyšehrad a tajemná zákoutí hřbitova. Motivovala nás její kniha „Tramvaj plná strašidel“, ve které se parta dětí setkává s dušemi významných osobností pochovaných na vyšehradském hřbitově cestujícími tramvají noční Prahou. Výlet do Prahy jsme v květnu uskutečnili, a i když se to slibované „tajemno“ nekonalo, bylo to i pro nás dospělé velmi poutavé, poučné a zároveň zábavné dopoledne. Po tříhodinovém setkání s paní spisovatelkou jsme pokračovali v prohlídce dalších památek Prahy.

I. Podzimková

Co na výlet říkaly děti?

Sraz byl na kopidlenském nádraží ráno v 6:30 hodin. Než přijel náš vlak, dávali jsme si svoje telefonní čísla. Náš vlak přijel v 6:43 hodin. Ten jel do Nymburka. Než jsme dojeli do Prahy, hráli jsme karty. Když jsme dojeli do Nymburka, přesedli jsme na elefant, který dojel do Prahy na hlavní nádraží. Z hlavního nádraží jsme šli pěšky na Václavské náměstí. V horní části náměstí se nachází socha sv. Václava. Z Václavského náměstí jsme jeli metrem na stanici Vyšehrad, kde jsme se setkali se spisovatelkou Petrou Braunovou. Ta nás zavedla na Nuselský most, o kterém nám řekla, že ho veřejnost nazývá „mostem sebevrahů“. Z Nuselského mostu jsme se s Petrou Braunovou odebrali na Vyšehrad. Prošli jsme třemi branami Vyšehradu a viděli jsme jednu ze tří středověkých rotund. Od rotundy jsme šli na místo, kde Šemík s Horymírem přeskočil hradby Vyšehradu. Stáli jsme se středem pozornosti turistů z ciziny. Poté jsme se odebrali ke druhé cestě na Vyšehrad, kde jsme si v parku udělali přestávku

na občerstvení. Paní Braunová nám přečetla úryvek ze své knihy *Tramvaj plná strašidel*. Poté jsme šli na vyšehradský hřbitov, kde se nacházejí hroby slavných českých osobností.

Jára Machačný

Sešli jsme se v půl sedmé na nádraží v Kopidlně. Pak jsme nasedli do vlaku a jeli jsme na hlavní nádraží do Nymburka. Zde jsme přesedli na další vlak, který už jel přímo do Prahy. Když jsme vystoupili, prohlédli jsme si hlavní nádraží. Pokračovali jsme na Václavské náměstí a prohlédli si sochu svatého Václava. Odtud jsme šli do metra a dojeli na stanici Vyšehrad. U této stanice nás čekala spisovatelka paní Braunová. Dělal nám průvodkyni, vyprávěla o památkách a dávala hádanky. Také jsme si hráli na dětském hřišti a prošli bludištěm. Prohlédli jsme si i vyšehradský hřbitov. Pak se s námi paní Braunová rozloučila. Koupili jsme si občerstvení a suvenýry a došli na zastávku tramvaje. Potom jsme viděli mnoho dalších památek – most Legii, Kampu, Karlův most, Staroměstské náměstí s orlojem, Pražnou bránu a Obecní dům. Měli jsme velkou radost, když jsme šli do McDonald's a pořádně se najedli. Nakonec jsme došli na hlavní nádraží, kde jsme nastoupili do vlaku. V Nymburce jsme přestoupili a jeli do Kopidlna. Na nádraží jsme se rozloučili a odešli domů.

Jenda Koutník

Dne 21. 5. 2015 jsme byli na školním výletu. Moc se mi líbily živé sochy. Uviděl jsem je, když jsme šli k Obecnímu domu. Měly stříbrnou barvu a jeden na Staroměstském náměstí byl zlatý. Pískal a zdravil tím lidi. Jeden měl sluneční brýle. Dva kamarádi si na něj sáhli, protože si mysleli, že je to normální socha. Jsou tak dobří, že se vůbec nehnou. Měli tam krabičku na peníze, ale moc si tím nevydělají. Moc o tom nevím, protože jsme jenom kolem nich procházeli. Určitě je to náročné, stát tak dlouho bez pohnutí. Má velmi tvrdé oblečení. Zkoušel jsem si to a je to velmi náročné.

Michal Neubert

Jak uzavřeli prvňáci svůj školní rok – 1. A Námořníci, 1. B Sovičky

Poslední dny školního roku 2014/2015 byly nabitě školními akcemi a různými výlety. Vše jsme absolvovali společně, 1. A i 1. B třída. V průběhu měsíce června jsme navštívili vernisáž výstavy papírových modelů v KVC v Kopidlně, nacvičili jsme pásmo na vystoupení při pasování na čtenáře, byli jsme v knihovně pasováni na čtenáře, děti, které navštěvovaly kroužky taneční, dramaťáček nebo hra na flétnu, nacvičily a předvedly dvě vystoupení v sokolovně Kopidlna. V červnu také proběhlo vyhlášení vítězů výtvarné soutěže vyhlášené Okresním mysliveckým spolkem v Jičíně, kde jsme byli úspěšní. Na školní výlet jsme odjeli na zámek Loučeň, kde pro nás byl připravený zábavný program Z pohádky do pohádky a pak nás čekala prohlídka zámku a objevování bludišť a labyrintů v zámeckém parku. Navštívili jsme také Biograf Český ráj v Jičíně, kde jsme viděli film Ovečka Shaun. Další naše cesta do Jičína vedla do Knihovny Václava Čtvrťka do hudebního oddělení a dále do loutkového divadla Srdíčko, kde jsme si prohlédli zákulisí divadla a zkusili jsme vodit loutky. Všichni jsme se nejvíce těšili na spaní ve škole. Užili jsme si nejenom spaní, ale i mlsání, večerní procházku, zpívání a pohádku na dobrou noc, ranní rozcvičku, společnou snídani a následnou dopolední pyžamovou párty – diskotéku v tělocvičně. Dopoledne nám také zpestřil cvičný poplach, kdy jsme museli (v pyžamech) co nejrychleji opustit budovu školy. Poslední školní den před vysvědčením byl věnován úklidu tříd, procházce Kopidlnem, a hlavně návštěvě kopidlenského cukrárny, kde děti dostaly vanilkovo-čokoládovou zmrzlinu. V den vysvědčení se děti sešly ve svých třídách, rozloučily se se svými učitelkami a po obdržení krásných vysvědčení se rozeběhly domů – na prázdniny.

„A tímto se s tebou, naše první třída, loučíme, už umíme číst, psát, počítat, poznali jsme toho spoustu o přírodě, o lidském těle, o svém městě Kopidlně..., zažili jsme spoustu nového a už se moc těšíme, co přinese další školní rok. :-“

Ivana Pekárková, Dagmar Zachovalová

Knížka o víle Komolíně se vydala mezi děti

Za devatero zarostlými lesy, za sedmero podupanými loukami a třemi rozbitými mosty žije, milé děti, jedna trhlá víla a bydlit s ní je pěkná síla. Její pomocník Skočproto o tom ví své. Víla Komolína není líná a hodnější vílu abys pohledal. Vydržet s ní je ale opravdu fuška...

Těmito slovy začíná knížka *O popletené víle Komolíně*, která spatřila světlo světa letos v srpnu. Jen co vyjela z tiskárny, hned měla svoji prodejní premiéru při tradičním Loučení s prázdninami v Psenicích u Libáně, kde ji v rámci programu *Večerníčkovy* pohádky představila její autorka Ilona Pluharová.

Knížka si rychle našla cestu mezi děti, a jak se nám podařilo zjistit, těm nejhodnějším ji přinese Ježíšek pod stromeček. Ale ani ostatní si nemusí zoufat, knížku si mohou už dnes půjčit v kopidlenské knihovně, případně si ji rovnou koupit například přímo s věnováním od autorky v základní škole v Kopidlně nebo u knihkupců.

A protože víla Komolína jde s dobou, rozhodla se prý, že si pořídí i vlastní webovou stránku, kde dětem představí svá kouzla a patálie. Také jste zvědaví, čím nás víla a její přátelé překvapí? V příštích Kopidlenských listech se o tom snad dozvíme víc.

Martin Žantovský

Václav Souček o kopidlenském bluegrassu

Publicista Václav Souček, který na vlnách Českého rozhlasu Hradec Králové pravidelně glosuje současné kulturní, společenské i politické dění, věnoval jednu ze svých ranních poznámek Kopidlnu, a hlavně zakladateli bluegrassové tradice v Kopidlně Honzovi Macákovi. Odvysílána byla v sobotu 22. srpna 2015 v 6.50 ráno. Se svolením autora, který přesně týden předtím přispěl svým moderátorským umem k výborné atmosféře kopidlenského bluegrassového festivalu, celý text přetiskujeme.

Banjo a Kopidlna

Kdyby nebylo návštěvy Pete Seegera v Praze, nebylo by možná pětistrunného banja Marko Čermáka.

Kdyby nebylo Honzy Macáka, nebylo by Banjo Jamboree v Kopidlně, ve Strakonících, a v Čáslavi. Na dlouhou pouť největšího bluegrassového festivalu v Evropě se vzpomínalo v Kopidlně minulou sobotu za účasti osmi špičkových bluegrassových uskupení z tuzemska, jakéhosi čela pelotonu. Specifický hudební žánr dnes čítá odhadem na víc než půl tisícovky instrumentalistů z Čech, Moravy a Slovenska. S mírnou nadsázkou je lze označit na Seegerovy, Čermákovy, ale hlavně Macákovy pokračovatele.

Neboť Jan Macák byl ten neúnavný iniciátor, pracant a táta. Nikdy Kopidlna neopustil, a po desítky let jejich každoroční setkání organizoval. Kopidlna nejen že nezapomnělo, ale rozpomnělo se na časy, kdy se na hřišti za sokolovnou hemžila směsice dvou a půl tisíce nadšenců z řad hráčů a posluchačů.

V pořadí druhé vzpomínání se konalo na hokejovém stadionu za obětavé péče místních hasičů, kteří se kromě výtečného občerstvení postarali i o sbírku pro místní rodinu, postiženou nedávným požárem. Z povedeného podniku může mít město Kopidlna jen a jen radost. Garnituru pozoruhodných rodáků rozšířilo o Jana Macáka, duchovního otce BJ, jenž se zasloužil o následníky; a pro léta příští může radnice směle kalkulovat s úspěchem takové tradice.

Kdyby po mém bylo, zdobil by průčelí rodinného domku Honzy Macáka vavřínový věnec vítěze.

19. 8. 2015 Václav Souček

Půjčte si v knihovně román o řádění rytíře Kopidlanského

Knihovna Kopidlna vlastní ve svém fondu knihu „Škudce zemský Jiří Kopidlanský“ od Václava Kaplického. Kniha pojednává o činech rytíře Jiřího z Kopidlna, které v letech 1506–1507 vzrušovaly ve své době celou Prahu s širokým okolím. Měly začátek v surovém mordu, který spáchal jeho bratr Jan o jarmarku na Staroměstském rynku a byl za to pražskými konšely odevzdán katu, ač jako člověk urozený nepatřil podle práv zaváženého zákona do jejich pravomoci. Kopidlanského aféra jenom přihustila na-

pět mezi oběma stavovskými a třetím stavem měšťanským, jemuž s bohatstvím narůstaly růžky, a ještě získala na dramatickosti, když se do věci vložil bratr popraveného, žádaje satisfakci. Té se však nedovolal a vyhlásil nepřátelství všem Pražanům, takže se odůvodněně báli vytáhnout paty z městských bran. Chcete znát osud Jiřího Kopidlanského? Přejde si knihu vypůjčit do kopidlenské knihovny. (rb)

Přeji festivalu dlouhá léta a spoustu návštěvníků

Poutníci při vystoupení v Kopidlně.

Vrcholem letošního ročníku Bluegrass festivalu, memoriálu Honzy Macáka, se stalo vystoupení legendární kapely Poutníci, která vznikla v roce 1970. Na několik otázek Kopidlenským listům odpověděl kapelník a kontrabasista skupiny Jiří Pola.

Poutníci jsou legendou slavící 45 let na bluegrassové scéně. Chystáte se vydat CD k tak významnému výročí, jaké vaše kapela slaví? A jak budou probíhat oslavy?

K letošnímu výročí žádné CD nechystáme, vydali jsme nosič ke čtyřicátinám a musel se udělat i dotisk pro zájem ze strany našich fanoušků. Tento ještě není vyprodán, takže další poutnické CD vznikne až po vyprodání zásob.

Oslavy probíhají v podstatě celý letošní rok, kdy jezdíme s pořadem „Poutníci slaví 45 let“, část tohoto jsme odehráli i u vás v Kopidlně. Vrcholem pak budou dva koncerty, a to 3. 12. 2015 v Praze a 4. 12. 2015 v Brně, kdy budeme hrát společně s Robertem Křesťanem a jeho Druhou trávou a na závěr tohoto vystoupení si spolu zahrají všichni významní bývalí členové kapely.

Kolik zakládajících členů je nyní ve vaší kapele a zahraje si s vámi ještě příležitostně Robert Křesťan?

Z členů, co kapelu založili, v současnosti nehraje již nikdo. Já jsem služebně nejstarší, hraji v Poutnících od roku 1980, tedy jestli se nepletu 35 let.

Robert Křesťan s námi vystupuje pohostinsky, právě když slavíme nějaká výročí. Letos už to bylo na třech festivalech a vrchol bude právě v prosinci na již zmíněných koncertech.

Co byste popřál Bluegrass festivalu Memoriálu Honzy Macáka, na kterém jste si letos zahráli, do příštích let?

Já přeji festivalu dlouhá léta a spoustu návštěvníků. Takových vyloženě bluegrassových festivalů je u nás málo a jsem rád, že jeden z nich je věnován památce Honzy Macáka, kterého jsem osobně znal, a také si cením toho, že město Kopidlna tuto skvělou akci podporuje, a věřím, že i nadále bude podporovat.

Ptala se Renata Holubová

Zprávy ze zahradnické školy

Kopidlenský kvítek po dvaadvacáté, tentokrát i se zvířátky v parku

Také letos bychom chtěli pozvat širokou veřejnost na další ročník Kopidlenského kvítku. Letos se představí s tématem Kouzlo řemesel. V soutěžním klání, které je Mistrovstvím ČR v zahradnickém oboru, se utkají 7. a 8. října žáci zahradnických škol z celé republiky. O jejich dovednosti se pak můžete přesvědčit sami. V sobotu 10. října 2015 se koná tradiční výstava Kopidlenský kvítek a jako každoročně si, milí zahradníci, zahrádkáři a naši příznivci, přijdete na své. Opět vám naši žáci představí zahradnické umění a zahradnický kumšt vyzdobenými místnostmi na zámku, aranžérskými dílnami, zahradnickými výpěstky, kyticemi pro modelky, naaranžovanými automobily nebo

zahradnickou mechanizací. Můžete se těšit na řadu rozmanitých řemeslných stánků a prodejců zahradnických výpěstků, chryzantém, jiřin, dušičkových věnečků, ovoce a zeleniny, cibulí a hlíz, semen, kaktusů... Pro děti se letos v parku objeví také zvířátka. Nechte se překvapit! A nezapomeňte ochutnat tradiční kopidlenský řízek a popovídat si nad šálkem svařeného vína nebo sklenkou medoviny!

Ti, co nestihnou sobotní program, si mohou vyzdobený zámek a palmový skleník prohlédnout ještě v neděli 11. října.

*Ludmila Šulcová, pedagogická zástupkyně
ředitelky Střední školy zahradnické Kopidlno*

Zahradníci v pohádkovém Jičíně

Děti si u našeho stánku vytvářely pohádkovou kytičku. Vymalovávaly Večerníčka, krtečka, vílu Amálku a jiné pohádkové bytosti. My jsme koukali, jak jim jde práce od ruky. Vybarvený papírový obrázek jsme nalepili na špejličku a přizdobili zelení. Počasí nám přálo, a tak jsme prožili v pohádkovém Jičíně dva moc hezké dny.

*Jakub Svoboda (2. ročník, studijní obor
zahradnictví)*

Jiřinkové dny v zahradnictví Dahlia

Žáci Střední školy zahradnické se každým rokem podílejí na výzdobě. Letos jsme výstavu doplnili ukázkami svačebních kytic, které vytvořili žáci na hodinách floristiky. V sobotu 12. září žáci a učitelé předváděli vazby kytic a dekorací do okrasných dýní.

*Hana Hladíková, učitelka Střední školy
zahradnické Kopidlno*

Regionální zahrádkářská výstava Teplice nad Metují

Expozice Střední školy zahradnické tady měla první zářijovou sobotu premiéru. Ředitel výstavy, pan Groh, obstaral pro mě vše, na co jsem si vzpomněl. Jako pomocnou sílu jsem měl žákyni deváté třídy, která byla milá a laskavá k dospělým i dětským návštěvníkům. Velice jsem si to užil a těším se, že příští rok tam pojedeme znova.

*Jakub Svoboda (studijní obor zahradnictví,
2. ročník)*

Napsali o nás

Zprávy ze zahradnické školy

Jičínský deník 17. září 2015

Festival pohádky vyčaroval
Jičínu dva zámky

Jičín – Valdštejnovo sídlo se v Jičíně setkal s jilemnickým zámekem. Zmenšenina Krkonošského muzea doputovala do zámeckého parku z Polska. „Model je přesnou kopií zámku, který nechal ke konci 19. století přestavět Jan Nepomuk hrabě Harrach. Jak se mu to povedlo, viděli návštěvníci Kulíškovy herny v zámeckém parku,“ říká tvůrce Parku miniatur památek Dolního Slezska Marian Piasecki. Matěj Šitina a Ondřej Česák nastoupili do „služby“ s příjezdem polského auta.

„S Ondrou, který měl v pohádkovém Jičíně průvodcovskou premiéru, jsme doladovali poslední detaily a očekávali první návštěvníky. Za den se jich v Kulíškově herně, které vévodila zmenšenina krkonošské památky, vystřídalo několik set,“ vzpomíná kopidlenský středoškolák Matěj.

„V Jičíně – městě pohádky dopadaly na stěny i střechu sluneční paprsky. Zblízka jsem tak našim hostům ukázal zajímavosti, které najdou na originálu v Jilemnici. Ať už jsou to třeba sluneční hodiny nebo hodiny na jedné ze zámeckých věží,“ uzavírá Ondřej Česák.

Jana Tauchmanová

Jičínský deník 18. srpna 2015

Kopidlensští zahradníci hlásí: Jsme u zrodu Frýdlantu

Kopidlno / Kowary – Roman Zajíček a Matěj Šitina bedlivě sledují práce při stavbě třetího modelu české památky. O prázdninách si v Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech zkouší v praxi dovednosti a znalosti ze studia.

Mladí zahradníci se v červenci a srpnu stávají „obyvateli“ polských Kowar. „Domů do Čech jezdíme jen na skok. Polákům už dobře rozumíme, učíme se polštinu a někdy i chvíli trvá, než přehodíme do češtiny,“ říká Matěj Šitina.

Polsko-český projekt: rok druhý

Středoškoláci v těchto dnech „zkoumají terén“ v Parku miniatur majáků u Baltského moře. „Pan Marian Piasecki – tvůrce a majitel kowarského Parku miniatur – nás vysílá do jeho dalšího parku. Na místě uvidíme, jak to tam vypadá, a začneme vymýšlet, kterým směrem by se měl náš projekt ubírat,“ dodává Roman Zajíček.

Květinová výzdoba, kterou loni kopidlensští zahradníci navrhli, už celé léto doplňuje v Kowarech zmenšeniny architektonických památek Dolního Slezska.

Kopidlenská stopa v Pohádkovém parku

Dne 1. června dostali dětské návštěvníky kowarského areálu Pohádkový park s nafukovacími hrady, věžemi, zvířátky a loďkami na ruční pohon. „Součástí nového, v pořadí již třetího parku je samozřejmě zeleň. Dřeviny, které firma při terénních úpravách zasadila, byly v zoufalém stavu. Suché větve jsme proto ihned odstranili a doporučili jsme panu Piaseckému, aby požadoval náhradu. Předpokládáme proto, že brzy nové stromky přivezou,“ doplňují mladí kopidlensští zahradníci.

Sen se stává skutečností

Bonusem procházky Dolním Slezskem v minia-

tuře se stává pro české hosty návštěva modelářské dílny, která je „porodnicí“ všech zmenšenin. „Jedním z modelů, který jsem si přál hned od začátku, byl hrad a zámek Frýdlant. Po šesti letech se můj sen mění ve skutečnost. Místo jsem pro sídlo vévody frýdlantského vybral a rezervoval už před několika lety. Moji šikovní modeláři začínají stavět první věže a budovy rozsáhlého komplexu. Hotovo bude za 1,5 roku. Postup prací „kontrolují“ ti nejpovolanější – Matěj Šitina a Roman Zajíček. Vždyť kdo jiný než Češi by měli mít patronát nad třetí českou miniaturoou,“ říká Marian Piasecki.

Spolupráce Střední školy zahradnické Kopidlno s Parkem miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech trvá už dva roky. Projekt Úpravy zeleně se v příštím roce rozšíří i k moři – do Parku miniatur majáků v Niechorze. „Žáci Střední školy zahradnické se mohou zapojit během prázdnin také jako průvodci nejen v českém, ale i německém jazyce. Návštěvníci určitě ocení zajímavosti ze zahradnického oboru, které uslyší od těch nejpovolanějších,“ uzavírá Marian Piasecki.

Jana Tauchmanová

Jičínský deník 27. srpna 2015

Kopidlensští zahradníci nezahálejí ani o prázdninách

Kopidlno / Trutnov – Gladioly, jiřiny, chryzantémy a další květiny čekaly v kbelících, na kterých z nich padne zrak Jakuba Svobody, žáka Střední školy zahradnické Kopidlno.

Aranžérské umění předváděl mladý zahradník přímo před očima návštěvníků tradiční pestilské výstavy Svět květin.

„V Trutnově vystavujeme už potřetí a pokaždé se mezi kolegy zahradníky těšíme. Zajistí nám živé květy, máme své místo a nezapomenou objednat pěkné počasí,“ říká kopidlenský středoškolák.

Pozvánka na Kopidlenský kvítek

Expozice se stala během zahradnické výstavy také mobilním informačním centrem. „S hosty si vždycky rád popovídám. Mluvíme hlavně o Kopidlenském kvítku a studijních oborech. I letos jsem osobně poznal mnoho absolventů naší školy. Vzpomínali na učitele, mistry, vychovatele a bezstarostná školní léta. Řeč se však pokaždé stočí na Kopidlenský kvítek a nezapomenutelný kopidlenský řízek. Bylo to tak téměř u všech návštěvníků, kteří ke stánku zavítali. A byly jich více jak dvě

stovky,“ vzpomíná Jakub Svoboda.

Plechové traktůrky a beruška u květin

Kytice ve vázách, květinová aranžmá, kalendářky s termínem Kopidlenského kvítku, pozvánky do Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech – to vše přibližovalo Střední školu zahradnickou Kopidlno.

„Pro oživení jsem na stoly přidal plechové traktůrky na klíček a berušku od jediného výrobce v Evropě, který je z Česka. Vůbec jsem netušil, jaké vzpomínky vyvolá tato dekorace u starších návštěvníků. Modely a květiny se nejen velice pěkně doplňovaly, ale chvílemi jsem si dokonce připadal jako na veletrhu hraček. Ještě že jsme si při hodině dějepisu o modelech povídali a mohli si je i vyzkoušet,“ přibližuje nevšední zážitek z výstavy Svět květin mladý zahradník.

Pozvání na výstavu zahrádkářů

První zářijovou sobotu – 5. září – se stánek a mobilní informační centrum Střední školy zahradnické Kopidlno usídli v areálu základní školy

a přilehlého parku v Teplicích nad Metují.

„Organizátoři nám dají k dispozici altánek. Návštěvníci uvidí vázání kytic, květinová aranžmá, rádi si s nimi popovídáme o naší škole a zodpovíme i případné otázky. V jednání je i Kulíšková zahradnická herna, kterou připravujeme pro dětské návštěvníky ve spolupráci s dětským Radiem Kulíšek a Muzeem stavebnice Merkur Police nad Metují,“ uzavírá Jakub Svoboda.

Jana Tauchmanová

Ze vzpomínek dirigenta a hudebního skladatele Vladimíra Drnce

V hudebním archivu Vladimíra Drnce, uchovaném díky paní Zdeně Drncové, je kromě četných partitur a dalších hudebnin a obsáhlé textové a fotografické dokumentace hudebně-dramatických vystoupení divadelního souboru uložena rozsahem nevelká, ale pro poznání dirigentova působení

velice významná složka jeho vzpomínek. Jde o strojepis formátu A5, který má dva díly. První má 36, druhý, zřejmě nedokončený, má pouhých 7 stran a je nedatovaný. Text obsahuje velké množství dnes jinde nedostupných faktů.

Z Drncových vzpomínek uveřejňujeme ně-

kolik ukázek, které vypovídají o rozsahu a náročnosti dirigentovy práce.

V textu jsme provedli pouze drobné úpravy v souladu s dnešní pravopisnou normou.

Karel Štefek

Vladimír Drnec: Moje vzpomínky – I

2. ČÁST (str. 7–11)

Dne 13. a 14. dubna roku 1952 jsme se sešli v sále sokolovny, abychom zhlédli v režii K. Brožka a za spolupráce paní Libuše Vavřínové známou hru se zpěvy a tanci J. K. Tyla FIDLOVAČKA.

Při studování této hry jsem přemýšlel na další práci. Co dáme, jak prostě dál. Dlouho jsem uvažoval, až jsem se pevně rozhodl, že připravíme našemu obecenstvu něco náročnějšího. Operu. Ano, operu. A která to byla? Vilém Blodek – Karel Sabina komická opera V STUDNI.

Uvědomoval jsem si dobře, do čeho jdu, a když jsem se nechtěl V STUDNI utopit, musel jsem k této práci přistupovat velmi svědomitě. Vždyť opera není nic lehkého. A začalo se. Nejdříve jsem vypsal z klavírního výtahu party pro sólisty a pro sbory. To by tedy bylo. Ale komu je dát? Kdo z nich bude zpívat? Koho jsem určil bez váhání, byl pan Josef Tuček do role Janka. Vojtěch byl také brzy vyřešen s panem Josefem Machkem z Drahoraze. Horší to bylo s Lidunkou a Verunou. No ale i toto se brzy podařilo upřesnit. Překážek bylo samozřejmě mnoho i nepříjemnosti se objevily, ale kdyby šlo všechno jako po másle, tak by to snad ani člověka nebavilo.

V Kopidlně bydlel pan lesní Siegel. O jeho paní jsem věděl, že zpívá, ovšem nevěděl jsem jak a bylo mi také známo, že ji manžel zásadně nikam nechce pustit. Ale přece jsme se jednoho odpoledne s panem Tučkem k nim vypravili. Bylo to dlouhé přemlouvání. Pan Siegel nechtěl ani slyšet o zpívání, ale nakonec se nám to podařilo a dal souhlas, aby paní chodila do zkoušek. Hned první večer bylo rozhodnuto, že Lidunku bude zpívat paní Siegelová a Verunu paní Marta Formanová....

A nyní nastala další starost. Obsadit orchestr. Začal jsem shánět. Byly různé změny, až na konec vypadalo obsazení takto:

Pan Fišera, řed. měšť. školy Kopidlno	1. housle
pan Frýda, Kopidlno	–"
pan Vondráček, učitel z Mlýnce	–"
pan Slavík, učitel ze Žitovic	–"
pan Vágner, Kopidlno	–"
pan Kořínek, Kopidlno	–"
pan Hlaváč, učitel z Ledce	–"
pan Čapek, učitel Kopidlno	oblig.
pan Fiala, zam. ČSD Kopidlno	oblig.
pan Klaban, učitel Osenice	oblig.
pan Vaníček, učitel Ledce	viola
pan MUDr. Boudyš, Kopidlno	cello
pan Kozelka, Slavhostice	cello
pan Jančák, poštovní Kopidlno	basa
pan Svoboda, ONV. Jičín	flauta

pan Vrecl, Rožďalovice	flauta
pan Vinecký, Rožďalovice	klarinet
pan Kudibal, Rožďalovice	klarinet
pan Kutman, Rožďalovice (t. č. Hudba Hradní stráže Praha,	hoboj, 19letý.)
pan Plecitý, Jičín	fagot
paní Vavřínová, Kopidlno	harfa (na klavír)
pan Kalenský, Jičín	horna
pan Hrouda, Jičín	horna
pan Hanzlík, Rožďalovice	trubka
pan Kubálek, Rožďalovice	trubka
pan Kumstýř, Záměstí	trombon
pan Dousek, Běchary	trombon
pan Zálabský, Jičín	tympány

Celkem tedy 28 členů....

...první vystoupení bylo 2. dubna 1953 ve tři hodiny odpoledne v sokolovně v Kopidlně pro školní mládež. Poprvé opera zpívána před veřejností. Byl to křest pro Lidunku i Verunu, které obě byly před obecenstvem poprvé na jevišti, a to už v tak náročných rolích. V pátek bylo volno a v sobotu, 4. IV. 1953, bylo první představení večerní. V první části večera byla provedena jednoaktová činohra od F. X. Svobody POUPE, v režii A. Frýdy. Bylo 20.45 hodin, když se zavřela opona za touto veselohrou a nyní už jen několik minut k zahájení opery. V sále pohlasla světla, nastal úplný klid a bylo 21 hodin, když zazněly první akordy Blodkovy Studně.

Naděžda Formanová v roli Vendulky v Hubičce.

Nezapomenutelný to okamžik. Překrásný začátek přede hry, kouzelná harmonie dřev, kterou dále podmalovávají smyčce, mohutný motiv zapálíme si po horách hranice velikánské. Nepopsatelná to krása. Přede hra končí, dlouhotrvající potlesk a pomalu se otevírá opona.

Stará Veruna sedí o svatojanském večeru před chalupou za vsí a vzpomíná na doby, kdy byla sama mladá. Z vesnice přichází Lidunka a prosí o pomoc. Matka ji nutí, aby se vdala za bohatého, starého vdovce Janka, ale ona miluje mladého Vojtěcha. Veruna jí radí, aby sem přišla v noci za úplňku a cestou aby volala: „Můj miláčku, kde jsi?“ Potom že spatří v studni tvář toho, kdo jí je souzený. Tuto radu vyslechnou oba nepozorovaní a o sobě nevědoucí Liduncini nápadníci a oba chtějí rady využít ve svůj prospěch. Janek vylézá na strom nad studni, totéž radí Veruna Vojtěchovi. Než však Vojtěch ke stromu dojde, je už starý sok na stromě. Ale zlomí se s ním větev a ubohý Janek spadne do nehluboké studně. Vojtěch se ukrýje před přicházející Lidunkou, která se s rozehřevným odhodlává nahlédnout do studně. Jaká je její hrůza, když tam spatří Janka. Přichází mládež a sousedé z vesnice obklopi studni, z níž vylézá za velkého posměchu umáčený milovník. Lidunka s Vojtěchem se potom rychle dorozumějí.

Opona padá a celý soubor je odměňován bouřlivým potleskem. Nejvíce v čísle druhém po dvojzpěvu Lidunky a Veruny „Mladá láska to je ráj....“, potom Janek ve své árii „Aj to bude švanda...“ a sbor v sedmém čísle a ve finále „Zapálíme si po horách hranice velikánské...“.

3. ČÁST (str. 16–20)

Bez dlouhého váhání jsem se rozhodl pro Smetanovu HUBIČKU. To však byl daleko tvrdší oříšek než předtím. Hubička byla obsazena a ani jedna role nebyla do konce měněna. VENDULKA byla svěřena slečně Naděždě Formanové, tehdy mladá dívka, která vyšla školu, MARTINKU zpívala paní Marta Formanová (to byla Naděždy mamin-ka), PALOUCKÉHO pan Jos. Tuček, LUKÁŠE pan Jos. Machek z Drahoraze, TOMŠE pan Jan Runčík z Vrščů, strážníka pan Jos. Dovolil, MATOUŠE pan Jiří Kotlář z Cholenic. Také mladý chlapec, ale měl překrásný bas. No a BARČE dostala paní Zd. Siegelová.

Byl to skutečně krásný kolektiv a na nácvik Hubičky jsme se všichni těšili. Dne 20. července roku

pokračování na straně 19

pokračování ze strany 18

1953 byla první zkouška se sólisty, za klav. doprovodu paní L. Vavřínové.

V STUDNI jsme však, jak se říká, spát nenechali. Na členské schůzi divadla bylo jednomyslně rozhodnuto, že se bude zpívat znovu, a to při slavnostním otevření přírodního HILMAROVA DIVADLA v kopidlenském parku večer dne 23. srpna 1953. Byla to opravdu velká událost. Paní Siegelová Lidunku odmítla zpívat..... Bylo třeba jednat, protože čas neúprosně kvapil a termín byl čím dál tím kratší. Pan Janýra, předseda ZK a současně předseda MNV v Kopidlně, se s panem Tučkem rozjeli do Prahy, aby v ND zajistili některou zpěvačku pro toto slavnostní představení. A večer se vrátili s veselou. Tak už neměj starosti, Vladimíre, říká mi pan Tuček. Lidunku bude zpívat paní JAROSLAVA VYMAZALOVÁ, členka opery ND z Prahy. Pepík Janýra jen pokyvoval hlavou a s úsměvem dodal. Je to tak, je, je.

Nu a teď jsem zase musel jednat já. Náš pěvecký sbor měl tehdy 40 členů, což by bylo pro přírodu málo. Dohodl jsem se s paní Precíkovou, dirigentkou pív. sboru HLAHOL v Nymburce, o spolupráci na této akci. Bylo mi vyhoveno. HLAHOL uspořádal v první části večera slavnostní koncert ze skladeb B. Smetany, Ant. Dvořáka a V. Kořínek přednesl některé věci pro housle a klavír za doprovodu K. K. Chvalovského, kterého jsem na toto slavnostní otevření přírodního divadla pochopitelně také pozval.

Byl překrásný teplý srpnový večer. Ale když stočlený sbor zazpíval Zapálíme si po horách hranice velikánské, tak mně u dirigentského pultu šel mráz po těle. Vyprodané přírodní divadlo tleskalo. Vždyť to je to jediné, co herci a zpěváku zůstane. Snad k tomu patří ještě fotografie a plakát. Po skončení byla potom společná večeře. Paní Vymazalová mi tehdy řekla: „Nikdy jsem si nemyslela, že je možno tak dokonale ochotnický nastudovat operu. Musela to být vyčerpávající práce.“ Tato slova budu mít v paměti snad celý svůj život.

No a zase po velkém svátku přijde všední den. Pokračovali jsme s paní Vavřínovou v dalším nácviku HUBIČKY. Překážek bylo samozřejmě také mnoho, ale co se dalo dělat. Do zkoušek jsem nosil svíčky, protože byl často vypínán elektrický proud. Vzpomínám si na takovou jednu historiku, když sbor na zkoušce zpíval už jdou, už jdou. A právě v tom momentě se otevrou dveře u klubovny a přichází Tomeš s Lukášem, kteří si předtím odskočili naproti k panu Linkovi do restaurace na občerstvení. Bylo to přesně narezírováno.

Léto, chladný podzim a krutá zima. Po ní toužebně očekávané jaro a opět léto. Pět období se vystřídalo, než byla HUBIČKA nastudována, aby mohla být provedena. Úmorná a vyčerpávající práce.

Bylo celkem 135 zkoušek u klavíru, na který doprovázela paní L. Vavřínová, a 6 s orchestrem. Celkem tedy 141 zkoušek. Poslední generální byla 23. července 1954 ve 20 hodin v Hilmarově divadle v Jičíně.

K prvnímu provedení HUBIČKY došlo 24. července roku 1954 a 25. července odpoledne. To večerní představení začalo trochu později, protože se snesl takový mírný krátký deštěk. Po parném dnu to přišlo každému vhod, ale co by tomu řekly v orchestru smyčce, to nevím. Na náladě v hledišti to však neubralo, a tak HUBIČKA slavila svůj úspěch i 14. srpna 1954 v přírodním divadle v Jičíně.

(pokračování příště)

Jak vznikl hřbitov v Mlýnci

Jak může někoho překvapit, o obecní hřbitov se v Mlýnci zažádalo až začátkem roku 1931. Starosta, pan Josef Borovička, odeslal žádost na Okresní úřad do Jičína. Do té doby pohřbívali mlýnečtí občané své zesnulé na hřbitově v Kopidlně. Dne 26. 4. 1931 rozhodlo zastupitelstvo Okresního úřadu v Jičíně 9 hlasy o vystavění obecního hřbitova na obecním pozemku „U křížku“, který měl od obce pronajatý pan Šebek. Úhrada na postavení hřbitova byla použita z došlých převážek z let 1925–1927. Sondu pak provedl pan V. Gottvald. Bylo zjištěno, že půda na pozemku je propustná, pěkná ornice a dole pak opuka. Na zkoušku byly vykopány jámy 2 m hluboké a ponechány 6 týdnů odkryté. Mezitím přišly velké lijáky, po kterých ale nebylo v jamách po vodě ani památky.

Dne 22. 7. 1931 zaslal Obecní úřad ve Mlýnci plánec hřbitova Okresnímu úřadu v Jičíně. Plánek hřbitova i márnice nakreslil pan František Odvárko z Kopidlna. Stavba byla zadána panu Františku Kynčlovi, staviteli z Libáně, společně s Františkem Odvárkem a Josefem Jedličkou z Kopidlna v úhrnné ceně Kč 48 407,-. Pan Odvárko rovněž stavěl i márnici společně s tesařským mistrem panem Sedláčkem. Ta měla mít betonovou podlahu. Musela být přístupná, oknem opatřená a nejméně 3 m vysoká. Rozdělena na márnici a pitevnu. V pitevně měl být umístěný pitevní stůl, psací stůl, 2 židle a měla být vytápěná. Hřbitov byl pak celý obehnán zdí, aby jeho důstojné místo nebylo rušeno.

Dne 24. 9. 1931 byly vzneseny námítky proti usnesení obecního zastupitelstva, které chtělo otevřít veřejnosti nově postavený hřbitov. Námítky vznesli občané, kteří přispěli na výstavbu hřbitova peněžitými dary. Občané se dožadovali nejprve jeho vysvěcení dle rejtu církve římskokatolické. Zda k němu ale došlo, se již v dokumentech nedohledalo.

V půl druhé odpoledne dne 26. 9. 1931 se pak konalo místní šetření, při kterém byli přítomni: pan Eduard Malík (vedoucí komise), Ing. Jan Brabec (vrchní technický komisař), pan Bohouš Vrba (zdravotní komisař), pan Josef Borovička (starosta obce), pan Václav Vonka a pan Antonín Matouš (radní). Bylo zjištěno, že obecní hřbitov byl postaven na obecním pozemku č. p. 179 v k. ú. Mlýnec, má rozměry 60 x 40 m, tj. 2 400 m². Je ohrazen zdí 180 cm vysokou a průčelí hřbitova je od silnice vzdáleno 7 m. Zřízena zde byla studna pro zalévání květin. Dle předpisu byla vystavěna i umrlčí komora s márnici a pitevnou. I v ostatním bylo postupováno dle předpisu zdravotního a technického. Hřbitov vyhovoval platným předpisům a šetření bylo ukončeno a předběžně podepsáno kolaudační řízení. Poté bylo dne 17. 10. 1931 vydáno panem Ing. Eduardem Malým povolení o užívání hřbitova.

Dodatečně pak byl schválen hřbitovní řád, a to ke dni 25. 1. 1933. Ten se řídil zákonem z roku 1925. Obsahoval pravidla, kterými se řídili návštěvníci hřbitova i samotný hrobník. Popsány v něm byly práce hrobníkem konané a jemu placené. Obecní úřad v Mlýnci vydal dne 1. 6. 1933 vyhlášku, ve které se předpokládá cena Kč 150,- ročně z poplatků na hřbitově. Z této částky bude hrazeno udržování hřbitova, vypískování cest, vysazování stromků, udržování márnice a inventáře. Občané nechali ještě vybudovat památník padlých vojáků za 1. světové války.

Nyní je s Městským úřadem Kopidlna uzavřeno celkem 71 nájemních smluv. Samotná márnice prošla v předloňském roce rekonstrukcí střechy. Opravena byla již před lety i obvodní zeď. „Nejkrásnější“ je ale hřbitov o svátku všech zesnulých či v čase předvánočním. Tolik světlýlek, která svítí k mrazivé obloze, vybízí k zastavení a vzpomnutí si na naše drahé, kteří již nemohou být s námi.

Hana Lhotáková

Počátky církve československé v Drahorazi

(věnováno památce 600. výročí upálení Jana Husa v Kostnici)

V nově založené Československé republice byla 8. ledna 1920 vyhlášena národní církev československá (od roku 1971 Církev československá husitská). V současné době je třetí největší křesťanskou církví v České republice. Na jejích webových stránkách (www.ccsch.cz) se dočteme, že ji „tvorí křesťané, kteří usilují naplnit současné snažení mravní a poznání vědecké Duchem Kristovým, jak se nám zachoval v Písmu svatém a v podání starokřesťanském a jak je dosvědčen hnutím husitským, českobratrským a dalším úsilím reformačním“. Za první republiky vystoupila velká část věřících z římskokatolické církve a mnoho jich přestoupilo do nově založené církve československé, další zůstali bez vyznání.

Také v Drahorazi se v prvních měsících roku 1921 objevovaly vřelé sympatie k nové církvi. První informační schůzka o československé církvi v Drahorazi se konala 2. února 1921 v sále Strakova hostince.¹ Ze zápisu se dozvídáme:

„Schůze byla čteně navštívena. Zahájil ji rolník p. Josef Valenta, který po vykonaných volbách předsednictva (p. Fr. Palička, p. Alb. Komárek a p. Fr. Valenta) udělil slovo řečníku p. Václavu Lemberkovi, odbornému učiteli z Jičína.

P. učitel V. Lemberk v poutavé přednášce vysvětlil, za jakých okolností a proč vznikla národní církev československá a hlavní požadavky církve československé, tj. bohoslužebnou řeč českou, opravy ve výchově našeho lidu i duchovenstva, zdobrovolnění bezženství duchovních, veřejnou zpověď. Ze začátku přejímá církev československá obřady církve římské, ale stále je opravuje v duchu českém dle zásad Mistra Jana Husa a Jana Amose Komenského – až si vypracuje řád vlastní. Zejména nestraší církev československá za každým slovem satanášem. Církev československá chce především sloužit svému národu československému, ale pravé bratrství chce dle zásad Ježíšových přenést na všechno lidstvo – na všechny národy.

Poněvadž proti poutavé přednášce, doložené dějinami našeho národa, nebylo námitek a nebylo potřeb k ní ani dotazů, ani vysvětlení, byla tato zdařilá schůze skončena a druhého dne na to pánové Jos. Valenta a Albert Komárek provedli soupis těch, kteří dobrovolně chtějí přestoupit z církve římské k církvi československé.

Podobné schůze konaly se v Ketni a v Bílsku.“

Učitel Josef Straka přestoupil podle vlastního zápisu k československé církvi hned 4. února 1921.² Jeho vystoupení z římskokatolické církve však nebylo důvodem, aby přestal hrát na varhany při bohoslužbách církve římskokatolické v místním kostele jako dosud.

Ustavující schůze církve československé se konala až 25. prosince 1921. Podle Strakova zápisu se schůzky zúčastnilo 39 příslušníků církve československé z Drahorazi a z Ketně, kteří v průběhu roku k církvi přistoupili.³ Schůzi zahájil Josef Valenta, který po uvítání přítomných oznámil, že hlavním bodem je volba rady starších církve československé pro obce Drahoraz, Keteň, Bílsko, Pševs a Bartošov, a požádal přítomné o návrhy členů do rady starších:

Jan Hus na hranici – iluminace Janička Zmlelého z Písku; převzato z Jenského kodexu.

„Podáno bylo několik návrhů a po delší debatě a vysvětlivkách zvoleni: za předsedu p. Albert Komárek, rolník v Drahorazi, za členy výboru p. Antonín Vaňouček, zřízenec dráhy z Ketně, pí Božena Baršová, choť rolníka v Drahorazi, paní Hana Straková, choť učitele v Drahorazi, p. Jos. Janda, truhlář ve Pšovsi, p. Jos. Pekař, sadař v Bílsku, pí Antonie Hlaváčková, choť domkáře z Ketně, pí Emilie Matoušová, choť kováře v Drahorazi a p. Josef Straka, učitel v Drahorazi; za náhradníky p. Ant. Pelc, obuvník v Drahorazi, p. Josef Stránský, dělník v Drahorazi a pí Fr. Hrdá, choť domkáře v Drahorazi.

Pan Antonín Vaňouček přečetl pak řeč Generála Jezuitů v tajném sněmu v Římě 1. června 1846.

Když promluveno bylo o místnosti k bohoslužbám a označena I. třída drahorazské školy za vhodnou, byla schůze skončena.“

První československá mše v Drahorazi se konala pod lípou u křížku v blízkosti hřbitova už dne 28. března 1921 a sloužil ji bratr Jan Soukup, duchovní správce z Jičína. Hudebně mši doprovodili sóloví zpěváci a sbor s orchestrem, kteří provedli Mši G-dur od Leopolda Eugena Měchury⁴, vše v nastudování učitele Josefa Straky.

Na příští schůzce výboru 1. ledna 1922, zahájené předsedou Albertem Komárkem, byli mezi členy rady starších zvoleni funkcionáři:

„(...) p. Ant. Vaňouček, místopředseda, pí Božena Barešová pokladníkem, pí Hana Straková jednatelkou, p. Josef Janda a p. Jos. Pekař revizory účtů.

Výsledek voleb oznámí se duchovní správě církve československé v Jičíně a okresní politické správě v Jičíně.

Dle zprávy pokladní platilo 82 členů. Radě

starších v Jičíně odvedeny budou příspěvky za rodinu, za ostatní členy podržíme si příspěvky zde na běžná vydání.

Usneseno: potřebné tiskopisy objednávat u tiskařského družstva c. čl. v Praze. – Mše dle možnosti bude předsevzata jednou za měsíc. – Sestaví se seznam poutí a posvícení. – Zřídí se úřední knihy: matrika, pokladní kniha, kniha zápisů a kronika.

Objednáván bude jeden výtisk „Českého zápasu“.

Když bylo promluveno o vyučování náboženství dětí československých na zdejší škole, byla schůze skončena.“

Na schůzi z 26. ledna 1922 byly přečteny zápisy o schůzi informační, ustavující i výborové. Bratr Komárek pak připomněl, že „se mu nelíbí titulatura „pan“ nebo „paní“ a vyslovuje přání, aby v příštích zápisech bylo užíváno upřímnějšího oslovení „bratr“, „sestra“ (...)“

Za Bílsko byl zvolen do rady starších p. Josef Pekař. V dnešní schůzi dovídá se rada starších, že p. Pekař je toho času bez vyznání. Mezitím byla ustavena samostatná rada starších v Bílsku. Poněvadž v radě starších v Drahorazi přece jen někdy jedná se o Bílsko, zvláště při záležitostech pohřbívání, je nutno, aby ve zdejší radě starších bylo Bílsko zastoupeno. Proto byl z přítomných hostů do výboru kooptován (přibrán) bratr Josef Kolář, obuvník z Bílska. Všichni přítomní i bratr Kolář projevují svůj souhlas s touto kooptací. Za Bartošov kooptován bratr Jos. Bělina, dělník.

3. Usnesení o bohoslužbách na „Smrtný pátek“ vyznělo po návrhu bratra předsedy v ten smysl, aby v ten den byly bohoslužby slavné v 10 hod. spojené s veřejnou zpovědí a „Večeří Páně“.

4. Ve zprávě o schůzi a přednášce br. Soukupa („O vzniku a účelu národní církve československé“), již pronesl v Bartošově 5. února 1922, uvádí bratr Ant. Vaňouček toto: Schůzi ne zrovna počtem silně navštívenou zahájil jsem poukazem, že všude v okolí rozmáhá se hnutí československé církve a proto přicházíme, abychom i zde občanstvo informovali. Pak udělil jsem slovo bratru faráři Soukupovi (...). Po přednášce přičinil bratr Straka některé dodatky a některé body příklady z našeho okolí vysvětlil, také promluvil o vyučování vůbec, československému náboženství zvláště, zdůraznil, že hlavním bodem náboženského učení je mravouka (nikoliv věrouka). (...)

Jeden poznatek jsme si přece z Bartošova odnesli: Přednáška i doplňky byly vyslechnuty pozorně a se všech stran ozýval se souhlas. Řekl bych, že to byla taková upřímná schůze, kdy promluvila srdce. Škoda, že takových schůzí nemůže být v Bartošově více, neboť čím níže člověk kulturně stojí, tím častěji podpory duševně silnějších potřebuje. – Ve dnech následujících přešel bratr Jos. Bělina bartošovské občany a získal 42 členy naší církve. (...)

7. Volné návrhy: Bratr Janda navrhuje, aby byla uspořádána informační schůze buď na Květnou neděli nebo Boží hod ve Pšovsi. Tam bude

pokračování ze strany 20

však potřeba řečníka nejlepšího. Bratr místopředseda navrhuje, aby byl pozván bratr Gustav Procházka, farář z Jenšovic u Turnova. Schvaluje se a bratru Strakovi se ukládá, aby do Jenšovic dopsal. Tím schůze skončena."

Součástí tohoto zápisu byl také sestavený seznam církevních poutí a posvícení pro okolní obce:

- v Drahorazi: pouti na „Smrtný pátek“ (tj. pátek před Smrtnou nedělí nebo 14 dní před Velkým pátkem), 29. června o svátku apoštolů sv. Petra a Pavla a v neděli po Božím těle, posvícení mělo být v neděli před svátkem sv. Kateřiny,

- ve Pševsi: poutí 29. června, posvícení martinů (v neděli po svátku sv. Martina),

- v Bílsku: poutí v neděli po svátku sv. Jakuba, posvícení první neděli po svátku sv. Václava,

- v Bartoušově: poutí v neděli po svátku sv. Jakuba, posvícení třetí neděli po svátku sv. Václava,

- v Ketni: poutí v neděli po svátku Nalezení sv. Kříže, posvícení první neděli v září.

Z dalšího zápisu 11. února 1923 se dozvídáme: „(...) Bohoslužby byly v Drahorazi (2x), v Bílsku (1x), v Bartoušově (1x), v Ketni (2x). Pohřby byly 2. Došlo povolení okr. školního výboru k vykonávání českoslov. bohoslužeb v I. třídě zdejší školy.

Zpráva pokladníka: (...) Příjem – 1163 Kč 60 h., vydání – 833 Kč 40 h., pokladní hotovost 10. 2. – 330 Kč 20 h. (...)"

Členové včetně valného shromáždění se dále shodli, že zakoupí jednu akcii tiskařského družstva „Český zápas“ a tím „jsou podporováni účele naší národní církve“.⁵ Členské příspěvky se odevzdávaly náboženské obci v Jičíně – 5 Kč na každého člena, a to i za chudé, kteří neplatili nic (ti movitější však naopak platili více, než bylo předepsáno). Za obřady kněžím se povinně neplatilo, kdo chtěl, dal dobrovolný příspěvek radě starších. „Zpropitné“ se po každých bohoslužbách dávalo služce za úklid třídy ve škole.

V roce 1923 byl přibrán do rady starších jako stálý host s hlasem poradním za Únětice bratr František Hanuš, rolník z Únětic, sestra Hlaváčková se kvůli starosti o domácnost svého členství vzdala a místo ní byl zvolen bratr Jos. Hlaváček. Z řady náhradníků vystoupil Josef Stránský, místo něj byl zvolen Josef Havelka. Po volbách byla rada starších v tomto složení:

Albert Komárek, rolník v Drahorazi 7, předsedou, Ant. Vaňouček, želez. zřízenec t. č. v Kopidlno, místopředsedou, Božena Barešová, choť rolníka v Drahorazi 6, pokladníkem, Hana Straková, choť učitele v Drahorazi, tajemníkem, členy rady starších se stali Josef Janda, truhlář ve Pševsi, Josef Hlaváček, zedník z Ketně 15, Josef Bělina, dělník z Bartoušova, a Josef Straka, učitel v Drahorazi. Náhradníci: Ant. Pelc, obuvník z Drahorazi, Jos. Havelka, rolník z Drahorazi, a Fr. Hrdá, choť domkaře v Drahorazi.

Místní církev řešila také obtíže s víceméně klesajícím a spíše méně horlivým počtem členů, protože na příští valnou hromadu se jich dostavilo pouze 23 (z toho 20 mužů, což nebyla ani čtvrtina, a pouze 3 ženy) z Drahorazi, Bílska, Bartoušova, Ketně a Únětic⁶. J. Straka k tomu poznamenal:

„Církev československá v Drahorazi byla zří-

zena za těžkých okolností, neboť Drahoraz byla první z okolních vsí, která se odhodlala přestoupiti k církvi československé, tehdáž ještě zneuznané a kaceřované. Ale počin Drahorazských občanů přinesl dobré ovoce. Lidé s otevřenými hlavami v okolních vsích následovali našeho příkladu a zvláště v Ketni a Bílsku přistoupilo k naší církvi mnoho lidí. Ale po prvním zápalu zájem o naši církev upadá a zdá se, že si toho mnozí ani nevážejí, že dočkali se oné chvíle, na kterou čekalo několik pokolení našich předků, aby mohli své náboženské citění svobodně projevovali. Rada starších však nezmoudřela, naopak doufá, že jednou všichni naši příslušníci pochopí význam církve československé."

Pravidelné mše církve československé se v Drahorazi konávaly v termínech výše uvedených (např. v roce 1923 byl Smrtný pátek 16. března a mše se konala v 10 hod. dopoledne), a navíc bývaly ještě vánoční mše ve 22 hodin o Štědrém večeru (24. 12.). Poutě a slavnostní mše se konaly prakticky ve stejných termínech jako mše římskokatolické církve (jen na Štědrý den byla římskokatolická mše posunuta až na dobu po skončení bohoslužby církve československé, proto začínala mše v kostele až o půlnoci, tedy fakticky až 25. prosince⁷). Bohoslužby sloužili většinou duchovní bratři z Jičína, např. J. Hladil v roce 1929 nebo Boh. Uher v roce 1932.⁸ Nejčastějším místem konání československých mší bývala I. třída v přízemí v místní škole, často za doprovodu školního dětského „sboru“. Zde ve škole se rovněž odbývaly sňatky církve československé.

Josef Straka rovněž zaznamenal, kdy se údajně poprvé zvonilo velkým zvonem Petr z římskokatolické zvonice u drahorazského kostela při pohřbu příslušníka československé církve: bylo to ve čtvrtek 19. října roku 1950, kdy měla pohřeb 93letá místní soukromnice Anna Pelcová.⁹ V zápise J. Straka ještě dodává, že už v pondělí 16. 10. byla zvoněna hodinka a ve středu 18. 10. tzv. hrany.

Dodejme ještě, že v roce 1921 se k církvi československé hlásilo 523232 věřících, tj. 5,23 % z celkového počtu obyvatel, v roce 1930 jich bylo už 7,3 % a vůbec nejvíce věřících ve své dosavadní existenci měla církev v roce 1950 – celkem 946813 věřících, tj. 10,64 % (zdroj: Český statistický úřad). V roce 1991 se k československé církvi husitské hlásilo už jen 178036 věřících, což bylo 1,7 % z trvale žijících obyvatel v ČR. Přitom jako věřící jedné z 19 registrovaných církví a náboženských společností na území České republiky se tehdy uvedlo 43,9 %. O 20 let později, při sčítání lidu v roce 2011, bylo věřících československé církve husitské už jen 39276 (tj. 0,4 % z celkového počtu obyvatel).

Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka Drahorazi

Poznámky:

- 1 Zápisy pořizoval Josef Straka do zvláštní knihy zápisů ze schůzí církve československé. Knihu vlastní keteňský kronikář M. Sádlo, kterému tímto děkuji za její zapůjčení.
- 2 SOKA Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno (dále jen SHA), inv. č. 4662
- 3 Kniha zápisů..., zápis z 1921
- 4 SOKA Jičín, SHA, inv. č. 85
- 5 Kniha zápisů..., zápis z 18. 2. 1923
- 6 tamtéž
- 7 SOKA Jičín, SHA, inv. č. 5390
- 8 tamtéž, inv. č. 4648
- 9 tamtéž, inv. č. 4985

Muzejní noviny o Pševsi

Letos v březnu vyšlo 36. číslo Muzejních novin, které je věnováno Pševsi.

Muzejní noviny vydává Regionální muzeum a galerie v Jičíně. Většinu čísel lze najít na internetu, nejstarší je z roku 1996. V posledních letech vychází jedno číslo ročně a celé číslo, nebo jeho velká část, je věnováno jedné obci. Z okolních obcí si můžeme v Muzejních novinách přečíst o Jičíněvsi (2014), Bystřici a Važicích (2012), Údrnicích (2006), Ketni, Dolanech a Bartoušově (2004), Cholenicích (2003), Běcharech (1999), Drahorazi (1997).

Při přípravě posledního čísla Muzejních novin s vydavatelem spolupracovala kronikářka Pševsi paní Jana Čtvrtečková. I město Kopidlno má malinký podíl, Regionálnímu muzeu a galerii v Jičíně přispělo na vydání Muzejních novin o Pševsi částkou 10 000 korun a dostalo za to 300 výtisků.

Již při přípravě Muzejních novin věnovaných Pševsi bylo jednáno o pokračování spolupráce, a to vydáním Muzejních novin o Mlýnci a Ledkově v roce 2016.

Zájemci o historii Pševsi si mohou Muzejní noviny půjčit v kopidlenské či mlýnecké knihovně nebo za 30 Kč koupit v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno.

Starší čísla Muzejních novin jsou dostupná na internetu (www.muzeumhry.cz – Muzeum a galerie – Publikace – Muzejní noviny) a čísla z posledních let lze koupit v pokladně jičínského muzea a některá lze půjčit v kopidlenské knihovně.

Lenka Kropáčková

Vzpomínky na Mlýnec 50. let ze školní kroniky očima pana řídícího Aloise Koudelky

Druhé pokračování zápisů řídícího učitele školy v Mlýnci pana Aloise Koudelky ve mlýnecké školní kronice navazuje na úvodní, otištěné v minulém čísle Kopidlenkých listů. Pan řídící Koudelka vzpomínal, v jakém neutěšeném stavu našel mlýneckou školu po svém přestěhování do obce. Uvádí, jak se zde několik roků po sobě střídali učitelé i správci školy. Já si na toto období ze svých dětských prázdninových pobytů ve Mlýnci také vzpomínám. Kamarádil jsem s Ivem, synem pana řídícího Aloise Vondráčka. Společně jsme si hráli na břehu rybníka Zrcadlo, při menším množství vody jsme si rádi dělali cesty v rákosí. Samozřejmě nám vyhovovala „džungle“ tehdejší školní zahrady. Stěna školy směrem k jihu byla obrostlá vínem, které postupně dozrávalo a bylo naší vyhledávanou pochoutkou. Pamatuji jeho otce v době jeho postupující nemoci, jak chodil po hrázi rybníka a hrál přitom na kytaru. Jeho nemoc postupovala tak, že musel být převezzen do léčebny v Kosmonosích. Ivo se s maminkou později přestěhoval do Jičína a bydleli na Žižkově náměstí nad mléčnou jídelnou, kde bývalá paní řídící pracovala. Ivo se později oženil a přestěhoval se do Karlových Varů. Do Mlýnce občas autem zajel a několikrát se u nás zastavil. Jednou jsem ho navštívil i v jeho bytě v Karlových Varech. Společně jsme pokaždé vzpomínali na naše prázdninové rošťárny.

Nechme však vzpomínat pana řídícího Aloise Koudelku v jeho dalším pokračování vzpomínek na život ve Mlýnci v 50. letech minulého století. Pan řídící byl všestranně zapojený člověk, a měl proto velmi dobrý přehled o dění v obci, což umně zaznamenal do školní kroniky. Je nesporné, že tehdy se na škole a jejím blízkém okolí vykonalo za podpory místního národního výboru, JZD a většiny obyvatel Mlýnce mnoho užitečné práce, která je patrná dodnes.

Ve školním roce 1957/58 pokračovaly práce na zvelebení mlýnecké školy. Aby měla svůj pokusný pozemek k výuce o náležité velikosti, k dosavadní školní zahradě byla trvale připojena široká obecní cesta mezi školou a školní zahradou na jedné straně a sousedním soukromým stavením se zahradou na straně druhé. Tato málo používaná obecní cesta se zrušila, byla zorána a připojena ke školní zahradě, která se tím značně zvětšila. Ke školní zahradě byla připojena ještě část nikým nevyužívané návsi, čímž se plocha školní zahrady dále zvětšila. Nově získaná plocha byla zorána a upravena částečně na mičurinské pokusné pole o výměře asi 10 arů. Část sloužila jako ovocná zahrada před školní budovou. Před ní vznikly dvě okrasné zahrádky. K těmto přiléhala ještě parcela se zvoničkou a pomníčkem

Prostor kolem školy ve Mlýnci podle historické fotografie.

patřícím místnímu národnímu výboru. Takto zvětšený školní pozemek bylo potřeba oplotit. Dosavadní dřevěný plot se ocitl v rozvalinách. Před budovou školy se nacházel hluboký a nečistotou naplněný příkop, zarostlý plevelem. Bylo tu položeno konsolidační potrubí a celý příkop byl zavezen. Vozovka před školou se tak významně rozšířila. V souvislosti s právě prováděnou opravou silnice byl tento prostor vyštěrkován, zpevněn a polit asfaltem. Tímto před školou vzniklo krásně upravené prostranství, které se stalo ozdobou obce.

Původní škola v Mlýnci, před všemi pozdějšími úpravami.

Na školní zahradě byly vykáceny přestálé stromy a nepotřebné křoviny, které místy vytvářely téměř neproniknutelnou spleť. Pak se začalo pracovat na novém oplocení pozemku. Na čelní straně školy kolem upraveného prostranství byl zřízen celokovový plot v železných rámech, upevněný mezi železné sloupky. Pod plotem byla postavena železobetonová podezdívka. Postranní a zadní část byla oplocena pletivem v rámech, upevněných mezi kamenné sloupky. Všechny řemeslné práce byly provedeny přidruženou výrobou místního JZD v kovářské dílně. Vlastní práce na plotě se zúčastnili skoro všichni občané Mlýnce. Pracovali zde s velkou chutí a bylo tu odpracováno skoro 700 brigádnických hodin zdarma. Přesto se náklady na provedení zřízení plotu dostaly až na 20 000 Kčs. Tuto částku uhradil MNV ze svého doplňkového rozpočtu, částkou uvedenou jako akce „Z“. V rozpočtu pak ještě zůstaly peníze na provedení dalších prací, jako byla výměna všech oken na západní straně budovy. Byla

zde jen jednoduchá okna, zasazená souběžně s vnějším okrajem zdi, která velmi trpěla západními dešti, a byla proto ve velmi špatném stavu. Na rozdíl od oken na východní straně, která byla zapuštěná do zdi a byla proto zatím docela zachovalá. Bylo vyměněno 7 oken na chodbách a 8 oken záchodových za okna dvojítá, náležitě zapuštěná 18 cm do zdi. Tyto práce provedl Okresní stavební podnik z Jičína. Částka na tyto práce činila celkem 16 000 Kč.

Prostředí zahrady a vzhled školy se těmito provedenými pracemi významně zlepšil, a uskutečnil-li se v budoucnu ještě generální oprava omítky školy, škola ve Mlýnci prohlédne a bude celá jako nová, jako ze škatulky.

Vlastní vyučování po celý školní rok, přes popsané stavební a úklidové práce, bylo plynulé, bez rušivých zásahů. Zdravotní stav žáků byl uspokojivý, žádné závažné onemocnění u některého z žáků se neobjevilo. V průběhu roku byla provedena řádná a důkladná prohlídka žáků MUDr. Pokorným z Jičína. Chrup žáků byl během roku prohlédnut hned třikrát. Z významných událostí státního významu byla smrt lidového a oblíbeného prezidenta Antonína Zápotockého. Na jeho počest byla uspořádána školou tryzna za účasti téměř všech občanů Mlýnce.

22. května byl podniknut velmi zdařilý školní výlet do Dvora Králové nad Labem, Ratibořic, Náchoda, Hronova, Teplic a Adršpašských skal. Výlet byl podniknut autobusem společně s národní školou v Drahorazích.

Pokud jde o poměry v obci, tak je nutno poznamenat, že do místního jednotného zemědělského družstva dnem 1. ledna 1959 vstoupil zbytek dosud soukromě hospodařících zemědělců, takže celá obec jest již zapojena v JZD. Poměry v družstvu jsou dobré a ke konci srpna se jeví letošní rok velmi slibně. Na půdní podmínky v naší obci jsou hektarové výnosy vysoké, tak 32–36 q obilí z jednoho hektaru. Práce na regulaci místního potoka Leštiny budou ukončeny do příchodu zimy. Je naděje, že provedení této nákladné stavby se projeví příznivě na výnosech obilí a krmiv. Shoda mezi

pokračování ze strany 22

různými společenskými a politickými složkami v obci je veliká, takže činnosti ve všech oblastech pokračují ve shodě a vzájemné podpoře. Prázdniny končí a po nich do devítileté střední školy v Kopidlně odchází žákyně Hana Seidlová. Do první třídy mlýnecké národní školy po prázdninách nastoupí: Vladimír Vynikal, Helena Borovičková a Květuše Nováková. Po celé prázdniny v obci fungoval nově zřízený dětský žňový útulek. Bylo do něj zapsáno 24 dětí a pěstounkou byla ustanovena pí Milada Šoltysová. Hned v prvním roku se zařízení velmi osvědčilo a bylo oceňováno zvláště matkami zaměstnaných dětí.

K textu pana řídícího připojím jen pár svých vzpomínek. Na cestu mezi školou a vilkou Čížkových čp. 70 si dobře vzpomínám. Protože jsme na straně k ní měli ložnici, ještě dnes slyším, jak mne po ránu budily povely vozků, kteří tudy časné vyráželi na pole. Nejen s povozy taženými koňmi, ale některé i s párem volů. Cesta byla poměrně úzká

Dvůr Filipín, později centrum JZD ve Mlýnci.

a mírně stoupala k silnici na hrázi rybníka. Zkracovali jsme si po ní cestu na zastávku ČSD. Když byla cesta zrušena, zdála se nám zastávka o hodně víc vzdálená, protože jsme museli obcházet celou školní budovu. Regulace Mrliny (tehdy se jí ještě říkalo Leština) odstranila každoroční povodně vzniklé vylištěm říčky z břehu a zatopením prostoru mezi obcí a zastávkou. Pamatuji, že jednou tam převážel pan Čapek cestující vlakem z obce k zastávce na loďce. A my když jsme přijeli

vlakem do Mlýnce, museli jsme jít po trati zpět ke Kopidlnu a pak po Kamenské hrázi dál do obce. Můj strýček si to jednou při takové vodní záplavě namířil pěšky a až na návsí zjistil, že jde bos. Boty tam utopil v bahně. Regulovaný tok tyto opakované záplavy omezil, i když zcela neodstranil, o čemž svědčí poslední záplavy v červnu 2013.

Olda Suchoradský

Víte, jak hledat a najít práci?

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlna ve spolupráci s Úřadem práce Jičín uspořádalo 30. června 2015 informativní schůzku nazvanou „Víte, jak hledat a najít práci?“, při níž vedoucí oddělení zprostředkování a podpor v nezaměstnanosti Úřadu práce Jičín Mgr. Marcela Danišová seznámila přítomné se současnou situací na trhu práce v Kopidlně a okolí a podrobně popsala možnosti při hledání zaměstnání.

O situaci na trhu práce v okolí Kopidlna lze říci, že nikdy nebyla lepší. Nezaměstnanost k 31. 5. 2015 v jičínském okrese byla 3,9%, čímž byl okres Jičín na 8.–9. místě mezi 77 okresy České republiky. Pro srovnání – okres Mladá Boleslav byl na 7. místě s nezaměstnaností 3,8%, okres Hradec Králové na 36. místě s nezaměstnaností 5,8% a okres Nymburk na 51. místě s nezaměstnaností 7%; průměrná nezaměstnanost v ČR byla 6,4%.

Kopidlna leží na okraji okresu, což situaci o něco zhoršuje. Možnosti dojíždění z Kopidlna za prací jsou však dobré – a jezdit za prací 30 km je v současné době docela běžná věc. Z Kopidlna je možnost jezdit vlakem či autobusem do několika směrů; vesnice v okolí jsou na tom bohužel mnohem hůř. Některé firmy zajišťují i dopravu zaměstnanců a Úřad práce Jičín jedná s dalšími firmami a agenturami o rozšíření těchto možností.

Hlavním tématem akce byly možnosti a způsoby hledání zaměstnání.

Volná místa zveřejňuje Úřad práce, používá k tomu nástěnky a infoboxy ve svých pobočkách a internet – portal.mpsv.cz. Jičínská pobočka umožňuje uchazečům o zaměstnání zdarma přístup k internetu nejen na dotykových infoboxech, ale i v zasedací místnosti s možností tisku přehledů volných míst, životopisů a dalších dokumentů potřebných při hledání zaměstnání. Zajímavou možností jsou tzv. firemní dny pořádané na Úřadu práce.

Nejpoužívanějším zdrojem informací je internet a platí to i při hledání práce. Vedle již zmíněného portálu MPSV existuje i mnoho dalších portálů práce; letáčky s jejich seznamy účastníci akce dostali a jsou k dispozici i na městském úřadě v odd. sociálních věcí a volně v chodbě v přízemí úřadu. Mnohé portály umožňují nastavení tzv. „hlídacího psa“, což je služba, která bude zájemci po zadání výběrových kritérií u požadované práce zasílat upozornění, když se nabídka vhodné práce objeví. Zdrojem informací jsou i webové stránky jednotlivých firem, většinou v kolonce nazvané „kariéra“. Najít webové stránky konkrétní firmy pomocí některého z vyhledávačů je snadné.

Dalšími možnostmi při hledání práce je využití agenturního zaměstnání, osobní, telefonické nebo písemné kontaktování konkrétních zaměstnavatelů a mnohdy a dobře fungují také tipy od přátel a známých. Pokud jde o inzeráty, ty lze samozřejmě využít,

Mgr. Danišová však důrazně varovala před inzeráty, které požadují od zájemce o práci jakoukoli úhradu.

Úřady práce se snaží uchazečům pomoci i formou rekvalifikací a poradenství, jejichž nabídka je bohatá a je řešena zprostředkovateli s jednotlivými uchazeči.

Bezplatné pracovní právní poradenství poskytuje nejen Úřad práce, ale i Oblastní inspektorát práce, který úřaduje v jičínské kanceláři na adrese Revoluční 1076 každé pondělí od 9 do 16 hodin. Bezplatné odborné poradenství občanům, kteří se ocitli v tíživé životní či sociální situaci (např. sociální podpora a sociální péče, rodina a majetek, bydlení, ochrana spotřebitele, dluhy a exekuce, zaměstnání, sousedské vztahy), poskytuje poradna SOROPO Jičín; informací o sídle a provozních hodinách lze získat na odd. sociálních věcí městského úřadu.

Zmíněny byly i možnosti zřizování společensky účelných pracovních míst a veřejně prospěšných prací, na které dostávají zaměstnavatelé dotace, a dotací do začátku podnikání poskytovaných uchazečům před začátkem samostatné výdělečné činnosti.

V závěru schůzky si zájemci s pomocí Mgr. Danišové vyzkoušeli hledání práce na internetu na počítačích v knihovně a odnesli si vytištěné seznamy pracovních míst odpovídající jejich kvalifikaci, požadavkům a možnostem.

Lenka Kropáčková

Pochopíme-li rozdíly mezi naším očekáváním a přirozeností dítěte, ulevíme všem zúčastněným

S Janou Lojkovou o seminářích v Kopidlně

Knihovna Kopidlna pořádala cyklus přednášek Výchova dětí z hlediska astrologie, které vede astroložka a psychoterapeutka Jana Lojková, Ph.D.

Romana Komárková, vedoucí knihovny, přednášející položila několik otázek.

Jak myslíte, že souvisí výchova dětí s astrologií?

Děti se rodí do určité rodiny, kde je ovlivňuje mnoho faktorů – od genetické výbavy přes sociálně-kulturní podhoubí, počet dětí v rodině. Záleží na tom, zda jsou prvorození, či benjamínci, jestli vyrůstají v široké, nebo nukleární rodině, jak zdatní jsou jejich rodiče a jací byli rodiče jejich rodičů... A tomu, kdy se dítě narodí, pak odpovídá postavení hvězd v momentě jeho narození, které se mu otiskne do duše jako nebeský otisk palce. Postavení planet v tomto zázračném momentě pak předurčuje, jaké energie budou dítě prostupovat a jaké sklony se budou během vývoje projevovat. Dnes běžně víme, v jakém znamení je naše Slunce, potažmo Slunce našich dětí – říká se: já jsem Rak, já Býk a tak dále. To nám ale pouze prozrazuje část tajemství. V jakém znamení má dítě například Lunu, to nám prozradí, jak bude projevovat své emoce a jaký vztah si bude budovat se svojí matkou. Některým rodičům to může ušetřit mnohá tápání a napomoci porozumění sobě i dětem. Vždyť emoce a jejich prožívání jsou vnitřním kompasem každého z nás. Každý máme nějak (mnohdy nevědomá) očekávání a představy, jak by se ten druhý, zde tedy dítě, měl chovat „správně“, a pochopíme-li rozdíly mezi naším očekáváním a přirozeností dítěte, tak ulevíme všem zúčastněným. Proto si myslím, že astrologie má ve výchově zdaleka nedoceňovaný potenciál.

Pro koho jsou semináře určeny?

Primárně jsou určeny především pro rodiče, matky i otce, kteří chtějí svému dítěti lépe porozumět. Ale semináře jsou přínosné i pro ty, kteří se chtějí dozvědět více o tom, co očekávali od svých rodičů, zda to dostali a jak tato očekávání formují jejich současné vztahy. Naše první vztahy, především pak s matkou a otcem, jsou v nás hluboce zakořeněné. Proto je dobré rozkrývat naše nastavení, které bývá svázané s minulostí, abychom stále neopakovali tytéž vzorce a mohli se podívat na svět jinak, svobodněji. Ale to jsem už zabrousila spíše na pole terapeutické. Zkrátka je dobré vědět, co jsem dostala do vínku já a co ostatní, a respektovat tak své potřeby, ale i potřeby svých blízkých. Proto je dobré se zabývat horoskopy dětí a vědět, jaké nastavení děti dostaly do vínku.

Co dělat, když to mezi dětmi a rodiči takzvaně skřípe? Můžou za to hvězdy?

Na hvězdy se nedá svést všechno. Umění rodičovství se učíme od našich rodičů. Kdo byl učen od dětství svobodě a respektu, tomu nebude činit potíže vychovávat dítě, ani když bude horoskop potomka obdařen naprostým opakem potřeb, než budou jeho vlastní. Ale jak už jsem zmínila, jsme jen lidé se svými slabostmi, nedokonalostmi a sklony k hodnocení, často zatížení výchovou i společenskými předsudky. Míváme představu toho, jak se chová „správný“ člověk. Dlouhodobě bylo v naší společnosti zakořeněno, že muži by měli být průbojní a aktivní, ženy pečující a pasivnější. Astrologie ale nenaděluje přesně podle těchto měřítek. A tak různá nastavení dětí i rodičů mohou zapříčinit nedorozumění a zklamání očekávání. Poznávání vnitřní mapy, nativního horoskopu nás samých a našich dětí napomáhá k respektování individuality a překlenuje mosty ve výchově. Je moudré znát potřeby svých dětí a vyjít jim vstříc. Tak podpoříme osobnostní rozvoj našich dětí a podpoříme je na jejich cestě k samostatnosti.

Takže když se vrátíme k původní otázce, ono skřípání může být zapříčiněno rozdílnými astrologickými dispozicemi mezi námi jako rodiči a našimi dětmi. Ale od toho jsme rodiči, abychom dokázali oddělit naše očekávání od potřeb těch, kteří nám byli svěřeni do péče a závisí na nás a našem přístupu tak dlouhou dobu.

Plánujete další astrologické semináře u nás v Kopidlně?

V úterý, 19. 5., proběhl závěrečný, třetí seminář zaměřený na výchovu dětí z pohledu astrologie. Tentokrát o bodu Ascendentu a o tom, jak děti působí na první dojem, s jakým pocitem se rodí do světa a jak můžeme děti podpořit v jejich dalším rozvoji. Pokud by byl o semináře s tématem výchovy zájem, je možné tuto trojici zopakovat. Do budoucna

bych ráda uvedla semináře na téma Astrologie a partnerské vztahy, kde by se mohli lidé dozvědět o tom, jakým způsobem kdo prožívá lásku, jaký kdo volí způsob v dobývání a jak emočně prožíváme vztahy. Vše vztáhnout pak na to, čím aktuálně teď účastníci semináře žijí a co v partnerství může hrát roli. Budeme se dívat na to, jak se nastavení pro partnerství shodují, či jsou ve vzájemném protikladu. Tato setkání bych ráda představila prožitkově, s prvky arteterapie tak, aby promlouvala nejen přes intelekt, ale také skrze emoce, které jsou ve vztazích tak důležité.

S čím se mohou na vás lidi obracet kromě těchto seminářů?

Pokud by lidi měli zájem o hlubší vhled do svých horoskopů, poskytují běžné astrologické služby – to znamená výklad osobního horoskopu, partnerské horoskopy. Z predikcí pak roční vhlady – takzvané soláry, které upozorní na to, jakým směrem se bude následující rok ubírat, kam se zaměří naše energie. Dále je možné zkoumat tranzitní situaci – jaké energie nás ovlivňují zvenčí – a hledat způsob, jak se k nim postavit. Můžeme zkoumat zaměření našeho života a ptát se, co po nás vesmír chce, a to pomocí sekundárních direktí či tranzitů planety Saturn. Tato planeta a její pohyb přes hlavní osy horoskopu nám přináší tvrdé a mnohdy nepřijemné životní zkoušky, které však s odstupem času leckdy vidíme jako vývojově přínosné. Prostřednictvím této planety je z velké části tvarován náš život. Astrologie je bohatá a jako zdroj inspirace a vhledu nevyčerpatelná.

Kromě astrologického poradenství provázím lidi také náročnými životními obdobími v psychoterapeutických sezeních, kde zpracováváme obtíže, které lidi prováží. Společně pátráme po příčinách jejich obtíží a zvědomujeme to, co naše ego z mnoha důvodů záměrně potlačuje a zůstává tak skryté. Navazujeme kontakt s nevědomím jako zdrojem poznání i inspirace, a to prostřednictvím snů, imaginací či prací se symboly. Zapomenuté vynášíme na světlo, hledáme smysl životních zkoušek a tvořivým přístupem obnovujeme tok životní energie. Terapie přispívá ke změně postoju a vede k větší vnitřní svobodě. Svoboda v rozhodování a v jednání je vlastně jejím ideálním cílem. Osobně doporučuji terapii těm, kteří prožívají stále podobné obtěžující vzorce ať již partnerství, nebo na pracovišti a nedokážou z nich vystoupit. Tam už pouhý astrologický vhled mnohdy nestačí a je vhodnější pozvolný terapeutický proces.

Další informace a kontakty na Janu Lojkovou lze najít na www.daraluz.eu.

Okolnosti někdy člověka vynesou na vrcholy v době školní docházky zcela netušené

Ze setkání spolužáků po letech

Konec školního roku je obdobím srazů spolužáků. Často jsem dostával na ně pozvání od svých bývalých žáků a příznám, že jsem se jich účastnil s velkou zvědavostí. Jestlipak své bývalé žáky ještě poznám? A snad ještě poznají oni mne! Dlouhý čas odloučení podobu člověka promění. A co lidská paměť? Ta už také po letech příliš dobře neslouží. Takže je zřejmé, že každé takové setkání bývá spojeno s napjatým očekáváním a určitou dávkou trémy.

Na místě srazu se snažím být přesně v pozvanou hodinu. Mohu tak v klidu pozorovat přicházející účastníky a zkoušet přiřadit ke přicházejícím jejich jména a příjmení. Přiznávám, že je to s dobou od toho, kdy seděli ve školní lavici, stále těžší. Moje paměť selhává a dokonce i po představení jsem u některých marně hledal jejich dávnou podobu. Samozřejmě jsou tu i výjimky, v podobě výrazných osobností třídy, na které zapomenout prostě nejde. Na setkání se předvedou v dávné formě, i když často jen tón jejich hlasu a typická gesta připomenou, že jsme se kdysi několik let scházeli ve stejné třídě.

Setkání absolventů mne v několika směrech překvapují. Třeba tím, že se na srazu sejde většina pozvaných. A že se i po tolika letech potvrzuje efekt, který mám z podobných setkání vyzkoušený. Stroj času jako by se najednou zastavil a všechny vazby, které kdysi existovaly, začnou znovu fungovat. Bavič třídy je stále tím vtipným a pohotovým bavičem. Organizátorka třídního života se nezapře ani při organizování setkání a předseda třídy stále umí setkání dirigovat a držet nezkrotný kolektiv individualit, které se potřebují při takové příležitosti náležitě předvést, v mezích organizované zábavy. Čas se však nedá ošálit a léta, co nás na dlouho rozdělila, velmi rychle zacelují vzpomínky a vyprávění prožitých osobních životních příběhů.

A tak se vzpomíná na hodnou a milou třídní učitelku, která zemřela před několika lety. Připomínají se školní výlety, oslavy, ale i všední události školního života. Dojde určitě na vyprávění o vlastních životních strastech i radostech. Většina účastníků přivezla ukázat fotografie ze školních let, ale i fotografie svých dětí, vnuků a vnuček, dalších rodinných příslušníků. Zábava se tak rychle rozproudí a čas utíká neuvěřitelnou rychlostí.

Při pohledu na své znovuzobjevené žáky a žákyne jsem si uvědomil to, co jsem jako učitel po celou svoji profesní dráhu silně vnímal. Že je těžké odhadnout v době školní docházky budoucnost a jejich uplatnění

v životě. Reálný život s někým až nečekaně krutě zacvičí a srazí jeho ambice a ideály až na samotné dno. Jiné zase štěstí, náhoda, ale i vlastní přičinění vynesou do výšin a na vrcholy v době školní docházky zcela netušené. Život sám je spravedlivým soudcem a korektorem životní dráhy každého člověka. I proto jsou podobná setkání tak užitečná a zajímavá. Šanci k úspěchu a životnímu uplatnění má každý absolvent školy na samém začátku stejnou, ale nikdo nemá předem jistotu, že se mu jeho vize šťastného a spokojeného života podaří podle těchto představ naplnit. Fascinuje mne, jak najednou mizí hranice mezi námi hosty-učiteli a účastníky srazu – našimi žáky. Jsme jako jedna rodina, se stejnými právy a shodnými vzpomínkami.

Tak jako při vlastním setkání, i v této mé úvaze o setkávání dávných kamarádů a kamarádek ze školy sluší se poděkovat organizátorům setkání. Bez jejich vytrvalosti, neuvěřitelného úsilí v hledání pobytu členů třídního kolektivu rozprchlých doslova po celém kraji, by podobné setkání nikdy nebylo. Právě organizátoři nejen zvou, ale též zařizují místo setkání, jeho náplň a vlastní průběh. My, co jsme na takto připravené setkání už jen přišli, pobyli, zavzpomínali a slíbili si, že se zase po nějakém čase určitě znovu sejdem, jsme za to těm, co se obětovali, na nejvyšší míru vděční. Snad ve stejném složení a v životní pohodě se v dohodnutém termínu znovu společně sejdem a vzájemně jeden druhého potěšíme.

Oldřich Suchoradský

Na první fotografii je setkání spolužáků kopidlenské základní školy po 20 a na druhé po 40 letech. Jako třídní obou paralelních tříd stojíme vzadu vlevo, vedle mě paní kolegyně Bohunka Hlavatá. Na druhé už paní Hlavatá bohužel chybí a nahradil ji kolega Pepík Polanský, stojící zcela vpravo.

Sociálně vyloučené lokality v Kopidlně

V roce 2014 proběhlo velké terénní šetření ve více než dvou stovkách vytipovaných obcí na celém území ČR, které mělo za úkol sledovat, jaká je v obcích míra sociálního vyloučení a s čím se lidé žijící v takovém prostředí musí vyrovnávat. Tato akce je součástí Analýzy sociálně vyloučených lokalit v ČR, kterou pro ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) provedla společnost GAC. V dohledné době by měla být k dispozici mapa sociálně vyloučených lokalit, která má mimo jiné pomoci zlepšit zaměstnanost. Informace a poznatky z terénu by měly posloužit především k tomu, aby MPSV lépe směřovalo pomoc zaměřenou na podporu sociálního začleňování pro období 2014–2020 v rámci operačního programu Zaměstnanost. V Kopidlně byla vytipována tři místa, která byla označena jako sociálně vyloučená lokalita.

Sociálně vyloučené lokality lze stručně charakterizovat jako místa, kde na malém prostoru žijí lidé, kteří jsou závislí na sociálních dávkách, dlouhodobě nezaměstnaní a většinou bez pracovních návyků. Lidé nemají žádné životní perspektivy, většinou žijí ze dne na den, bez plánů do budoucna. Hlavním problémem je, že nedokážou sami tuto situaci změnit, někteří bohužel ani nechtějí.

Město Kopidlna se snaží tuto situaci řešit a přispět tak ke „zlepšení klimatu“ ve městě. Po provedeném průzkumu vyloučených lokalit lze lépe stanovit sociální služby, které jsou pro dané území potřebné. Zúčastnili jsme se jednání na Městském úřadě Jičín, na kterém byli přítomni zástupci KÚ Královéhradeckého kraje, zástupci MěÚ Jičín, zástupci Oblastní charity Jičín (OCHJ) a starostové okolních obcí, v nichž problém s obyvateli sociálně vyloučených lokalit narůstá. Oblastní charita Jičín nabídla **zavedení sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi na našem území**. Po zavedení služby v Kopidlně by setkání probíhala v tzv. konzultovně (v prostorech, které město pronajme OCHJ). Velmi dobrou zkušenost se zavedením této služby má např. Vysoké Veselí – starosta obce nám sdělil, že se zavedením služby situace na jejich území podstatně zlepšila. Tento projekt je financován z ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR, finanční zatížení obce by bylo minimální. Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi řeší především:

- vztahy a komunikaci v rodině (např. vztahy rodiče s dítětem, konflikty mezi rodiči a prarodiči, problémy před rozvodem a po rozvodu),
- vztahy mimo rodinu (např. s úřady, školou, návaznými službami),
- výchovu, vzdělávání a péči o dítě, vhodné trávení volného času,
- bydlení,
- finanční situaci rodiny (rodinný rozpočet,

poradenství, jak se chovat v případě návštěv exekutora),

- zaměstnání,
- nácvik přípravy dětí do školy, nácvik komunikace s dítětem, nácvik péče o domácnost,
- další krizové rodinné situace.

Tato služba je určena pro rodiny nebo osoby pečující alespoň o jedno dítě, případně více dětí, jejichž vývoj je ohrožen v důsledku dopadů dlouhodobě nepříznivé sociální situace, kterou rodiče nedokážou sami bez pomoci překonat, a tato situace má negativní vliv na fungování rodiny, zajištění bezpečného rodinného prostředí a pro další vývoj dítěte.

Na MěÚ v Kopidlně proběhlo rovněž **jednání s Agenturou pro sociální začleňování**, se kterou byla předběžně projednána možnost **zavedení terénního programu** – jedná se o depistáž, tzn. cílené vyhledávání jednotlivců, rodin či skupin ohrožených sociálním vyloučením v jejich přirozeném prostředí. Smyslem depistáže je zachycení potíží včas a tím předejít rozvoje či vyhocení problému. Tuto službu lze zajistit například i prostřednictvím jiného poskytovatele, přičemž klíčový je výběr vhodné osoby pro výkon terénní práce.

MěÚ Kopidlna již v tomto směru **spolupracuje s organizací Aufori**. Cílem Aufori je vědomé, cílené a včasné vyhledávání a kontaktování jednotlivců a skupin ohrožených sociálním vyloučením nebo jinou nepříznivou sociální situací. Součástí depistáže je také monitorování dostupnosti navazujících a spolupracujících sociálních služeb a dalších zdrojů pomoci. Tato depistážní činnost je v rámci projektu realizována ve všech obcích 2. stupně Královéhradeckého kraje. Cílem poskytování těchto sociálních služeb je zejména podpořit začlenění osob ze socio-kulturně znevýhodněného prostředí do přirozeného sociálního prostředí a na trh práce, vyhledávání osob, které vedou rizikový způsob života nebo jsou tímto způsobem života ohroženy, osob, které žijí v sociálně vyloučených lokalitách, a poskytování sociálních služeb těmto osobám s cílem minimalizovat rizika jejich způsobu života a zvyšovat jejich dovednosti řešit vlastními prostředky svou nepříznivou situaci.

Závislost na návykových látkách je dalším z problémů vztahujících se nejen k sociálně vyloučeným lokalitám. Na našem území bylo nalezeno několik použitých injekčních stříkaček, proto jsme v dubnu letošního roku **obnovili spolupráci s organizací LAXUS**. Pracovníci Laxusu zajišťují od dubna monitoring našeho území, včetně terénní práce (např. vyhledávání odhozených injekčních stříkaček, nakontaktování uživatelů drog).

Město se snaží rovněž umožnit, a to nejen obyvatelům sociálně vyloučených lokalit,

uplatnění se na trhu práce a získání pracovních návyků pomocí zaměstnání na **veřejně prospěšné práce**. Jedná se o časově omezené pracovní příležitosti spočívající zejména v údržbě veřejného prostranství, úklidu a údržbě komunikací nebo jiných obdobných činnostech. Veřejně prospěšné práce přináší zaměstnání osobám, které mají problémy s uplatněním na trhu práce, ale zároveň zlepšují kvalitu života místní společnosti (např. vzhled obce). Jedná se o časově omezený pracovní poměr po dobu maximálně 12 měsíců s využitím příspěvku od úřadu práce.

Důležitým úkolem bude přesvědčování obyvatel sociálně vyloučených lokalit o potřebnosti vzdělání pro zlepšení jejich životních podmínek a uplatnění se na trhu práce. Většina dětí z těchto území má problémy s pravidelnou školní docházkou i s domácí přípravou na vyučování. Rodiče je do školy neposílají, protože jim chybí vlastní zkušenost, a děti tak přejímají jejich vzorce chování. V tomto by mělo být nápomocno především zavedení sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi na našem území (OCHJ).

Všechny výše uvedené služby by měly působit preventivně na negativní jevy na našem území, zmírňovat je a odstraňovat a zároveň napomoci změnit myšlení obyvatel těchto sociálně vyloučených lokalit tak, aby byly co nejvíce odstraňovány bariéry v přístupu na trh práce, mohly být naplňovány potřeby této skupiny obyvatel a dosaženo jejich začleňování do společnosti.

Věříme, že námi učiněné kroky přispějí ke zlepšení situace na našem území. Uvítáme i návrhy občanů Kopidlna a aktivity spolků ke zlepšení situace a řešení aktuálně eskalujících problémů sociálně vyloučených lokalit.

Hana Palečková

Novinka v Ledkově

V nedávných dnech vydláždili pracovníci města novou zpevněnou plochu pro kontejnery s vývěskou v Ledkově. Následně proběhnou terénní práce na úpravě pozemku kolem této plochy.

(kl)

Kompostování je nejvhodnější možnou variantou nakládání s biologickým odpadem

„Příroda, i když se na ni dívám z nejvyšší věže fantazie, zůstává pro mě, stejně jako pro tolik lidí z mé země, velkou knihou moudrosti.“ (Geo Bo-gza)

Každoročně vyhodíme do popelnice asi sedmkrát víc, než sami vážíme. Bezmála polovinu tohoto množství tvoří biologický odpad, který lze snadno přeměnit na užitečné hnojivo pro naše květiny nebo zahrádky. Ušetříme na odvozu odpadu i na nákupu zahradních substrátů. Skvělý způsob, jak využít domácí bioodpad, je vytvořit si vlastní kompostoviště.

Kompostování na volné hromadě

Hromada je základem kompostování. Na stavbu není potřeba žádný zásobník. Stačí materiál vhodně navršit, případně zakrýt. Pokud jde o rozměry, doporučuje se šířka 100 až 120 cm. Tím se omezí výška asi na jeden metr (kvůli stabilitě). Výhodou kompostování na volné hromadě jsou nulové pořizovací náklady, lze kompostovat libovolné množství materiálu a snadno kdykoli zasáhnout do kompostovacího procesu. Nevýhodou je relativně velký povrch okrajové plochy kompostovaného materiálu. U hromady kompostovaného materiálu osychá horní vrstva kompostu a rozkladné procesy v horní vrstvě povrchu neprobíhají nebo probíhají pomaleji. (To se dá řešit zakrytím například starým kobercem nebo geotextilií.)

Kompostéry

Na kompost jsou vhodné hlavně tam, kde je nedostatek místa. Při troše fantazie a zručnosti může kompostér působit atraktivně a dotvořit tak vzhled zahrádky. Stačí se rozhodnout, z jakého materiálu má kompostér být. Důležitá bude také jeho cena. Dřevěné kompostéry jsou většinou nejlépejší a nejlépe zapadnou do zahrádky. Dřevo se snadno opracovává. Mohou mít různou výšku a otevírací přední stěnu, která usnadňuje překopávání a míchání kompostu. Největší nevýhodou dřevěných kompostérů je jejich životnost. Betónové a kamenné kompostéry jsou dražší, ale trvanlivé, vhodné na větší zahrady. Je potřeba nezapomenout na větrací otvory. Plastové kompostéry jsou většinou uzavřené a umožňují kompostování i v malých prostorech. Výhodou plastových kompostérů je jejich dlouhá životnost. Kompostéry lze vyrobit i z jiných různých dostupných materiálů např. z pletiva, z cihel, ze starých palet...

Co kompostovat?

Z domácnosti – zbytky ovoce a zeleniny (včetně citrusových plodů), kávové a čajové zbytky, zbytky pečiva, skořápky z vajíček a ořechů, lepenka, papírové kapsníky, ubrusy, podestýlka domácích čtyřlůžkových zvířat

Ze zahrady – posekaná tráva, listy, větvičky, plevele, zbytky zeleniny, piliny, hobliny, kůra, popel ze dřeva, trus živočišných hospodářských zvířat, peří, chlupy, vlasy

Materiály nevhodné ke kompostování

Kosti, odřezky masa, kůže, stolní oleje a tuky (v menším množství lze kompostovat, vhodné je nechat je nasáknout do savého materiálu – ubrusů, pilin apod.), rostliny napadené chorobami (mozaika tabáku, spála růžovitých, šarka slivoní, nádorovitost košťálovin, rez fazolová, bílá sklerotiniová hniloba salátu), vykvétlé plevely, chemicky ošetřené materiály – zbytky barev, laků

apod., popel z uhlí, cigaret, prachové sáčky z vysavače, exkrementy masožravých zvířat, časopisy, plasty, sklo, kovy, kameny.

Kompostér na dvoře MěÚ Kopidlno.

Základní pravidla kompostování

Dospodu kompostu patří hrubší a vzdušný materiál, který umožní provzdušnění kompostu a odtok přebytečné vody. Neměl by však chybět i ve vyšších vrstvách (nadrobno nasekané nebo nadrcené větve z prořezávky stromů a keřů, dřevní štěpka, hobliny, dřevnaté stonky květin apod.). Čím pestřejší je skladba materiálu ke kompostování, tím lépe. Materiál ke kompostování dobře promícháme: vlhké se suchým, porézní materiál s hutným, „hnědé se zeleným“ = uhlíkaté (C) s dusíkatým (N) – čím starší, tmavší a dřevnatější materiál máme, tím je v něm obsaženo více uhlíku, čím je materiál čerstvější, šťavnatější a zelenější, tím obsahuje více dusíku. Z toho plyne vysvětlení, že samotnou trávu kompostovat nelze. Jedná se o dusíkatou, málo strukturní složku. Na kompostu pak dochází ke hnití a zápachu, proto je dobré míchat ji s jiným materiálem, např. dřevní štěpkou nebo listím z předchozího roku. Přidáním zeminy se organická hmota naváže na jílovité minerály, čímž vzniká vysoce kvalitní humus. Pokud kompost zapáchá jako „zkažené vejce“, znamená to, že v něm převládá materiál s nadměrným obsahem uhlíku. V tomto případě přidáme posekanou trávu

Nevhodné ukládání bioodpadu podél lip v Lipové ulici.

nebo listí. Vysoký obsah dusíku zase signalizuje zápach po amoniaku, do kompostu tedy přimícháme dřevěné třísky, kůru nebo piliny. Ideální poměr C:N (uhlíkatého materiálu „C“ k dusíkatému „N“) je cca 30:1. Pravidelně kontrolujeme správnou vlhkost kompostu (kompostovaný materiál by měl být na dotek vlhký jako „dobře vyždímaný ručník“).

Správně založený kompost se začne do dvou dnů po založení zahřívát na teplotu přes 50 °C, což je způsobeno vysokou aktivitou mikroorganismů. Tato tzv. horká fáze může trvat několik dní, ale i několik týdnů. Dochází při ní k hygienizaci kompostu, to jest ke zničení semen plevelů a zárodků chorob. Po dosažení maxima teplota pozvolna klesá. Aby k hygienizaci došlo, je potřeba na kompost přidávat větší množství materiálu najednou. Materiál můžete rovněž postupně shromažďovat, a když budete mít k dispozici větší množství rychlorozkladného materiálu (například čerstvou travní seč), tak ho promíchejte s nashromážděným materiálem a založte najednou celou hromadu kompostu. Vlivem intenzivního tlení si materiál sedá a snižuje se i možný přísun vzduchu. Hromadu proto po 1 až 2 měsících přehodíme a znovu promícháme. Čerstvý kompost můžeme získat za 2–6 měsíců, vyzrálý kompost za 6–12 měsíců.

Jak využít kompost

Uplatnění najde kompost pro domácí květiny, zeleninové záhony a trávníky na zahrádkách. Trávník, který byl následně vyset do tenké vrstvy zeminy, váš kompost určitě uvítá. Rozvezený vyzrálý kompost zapravujeme hráběmi mělce do půdy – obvykle se dává přibližně 1–2 cm silná vrstva ročně. Pokud máme méně zralý kompost, použijeme jej jako nástýlku, kterou do půdy nezapravujeme. Tato nástýlka může potlačit růst plevelů. Během sezony dozraje na místě a na podzim ji pak zapravíme do půdy. Kompost je nedocenitelný při rekultivacích a zúrodňování půdy a je skvěle využitelný na každé zahradě. Hodí se ke všem plodinám. Ocení jej ovocné stromy, trávník, okrasné keře, květiny i zemědělské plodiny. Velmi prospívá například okurkám, cuketám nebo dýni – tyto rostliny se někdy pěstují přímo ve zrajícím kompostu. Kompost může přispět k rozvoji a rozkvětu většiny rostlin v bytě, na polích, v parcích, na zahradě, na dvorku či terase, na balkoně a za okny.

Kompostovat je možné i na sídlištích

Obyvatelé žijící v panelových domech mohou se sousedy založit komunitní kompostoviště. Ve speciálních boxech, které jsou uzamykatelné a brání přístupu hlodavců, kompostují bioodpady z kuchyně i z přilehlé zeleně. Výsledný kompost je zpravidla využíván v místě vzniku. Lze ho použít na přípravu substrátu pro pokojové rostliny či ho aplikovat na zeleň v okolí domu. Komunitní kompostování má nejrůznější podobu, která závisí na velikosti komunity, jež se do činnosti zapojuje. Charakteristický pro tento druh kompostování je dozor pověřené osoby na chod kompostoviště. I při tomto způsobu kompostování je důležité zajistit provzdušňování kompostu a pravidelně sledovat čistotu vstupní suroviny – bioodpadu.

Monika Kovářová

Veřejně prospěšné práce

Pět dělníků na veřejně prospěšné práce pod vedením předáka pokračuje v úklidu veřejných prostranství a údržbě hřbitova, podíleli se na demolici domu a srovnání terénu vedle hřbitova a na pokládání obrubníků u chodníků v Husově ulici, čistili příkopy před rekonstrukcí silnice na Mlýnec.

Místa na veřejně prospěšné práce jsou

zřízena na dobu určitou do konce září, v srpnu rada města rozhodla, že bude s Úřadem práce Jičín jednáno o jejich prodloužení.

Na veřejně prospěšné práce město dostává dotaci ze státního rozpočtu ČR a Evropského sociálního fondu.

Lenka Kropáčková

Chcete bydlet v Luční ulici?

Město Kopidlno nabízí k prodeji pozemky pro výstavbu rodinných domů v Luční ulici. Z patnácti parcel je již sedm prodáno. Podrobnosti o volných parcelách najdete přehledně na další straně tohoto čísla Kopidlenských listů.

(kl)

Mlýnecká pouť

Jak již bývá zvykem, tak se i letos první červencovou sobotu konalo v Mlýnci poutové posezení. Grilované prasátko se barvilo do zlatova již od dopoledne, chlazené pivo bylo připraveno a ze „školní“ kuchyně voněl nejen zvěřinový guláš, ale třeba i palačinky. Počasí připravilo krásný letní den, který nahrával dobré náladě a sousedskému posezení. Navečer i při poslechu harmoniky Honzy Lamberta staršího a jeho syna Mirka. Po setmění rozjasnil hvězdnou oblohu nádherný ohňostroj. Za hezký a již tradiční „poutový večer“ děkuje a na příští rok se těší Sbor dobrovolných hasičů a přátel Mlýnce.

Hana Lhotáková

Projekt CZ.1.04/2.1.00/03.00015

Vzdělávejte se pro růst! – pracovní příležitosti

Jak pomohla Evropská unie a Evropský sociální fond

V letech 2012–2015 jsou vytvářena pracovní místa veřejně prospěšných prací (VPP) také v rámci projektu **Vzdělávejte se pro růst! – pracovní příležitosti**, který je v rámci Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost financován z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky.

Na období od 1. 4. 2015 do 30. 9. 2015 jsou ve městě Kopidlno v rámci projektu podpořena 3 pracovní místa „dělník VPP“ za 234 000 Kč, z toho výše příspěvku z Evropského sociálního fondu činí 85 %, tj. 198 900 Kč, a ze státního rozpočtu České republiky 15 %, tj. 35 100 Kč, a 1 pracovní místo „předák VPP“ za 90 000 Kč, z toho výše příspěvku z Evropského sociálního fondu činí 85 %, tj. 76 500 Kč, a ze státního rozpočtu České republiky 15 %, tj. 13 500 Kč.

V období od 1. 6. 2015 do 30. 9. 2015 jsou ve městě Kopidlno v rámci projektu podpořena 2 pracovní místa „dělník VPP“ za 104 000 Kč.

U všech 6 pracovních míst je jednáno o jejich prodloužení do konce roku 2015. Částka podpory za období říjen až prosinec 2015 by byla 240 000 Kč.

Pracovní místa podpořená v rámci VPP jsou zaměřena na úklidové práce v katastru města. Přínosem je zvýšení čistoty, zlepšení životního prostředí a snížení nezaměstnanosti.

evropský
sociální
fond v ČR EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Policejní zpravodajství

Dopravní nehoda

Drahoraz – Ve středu 1. července odpoledne jela šestapadesátiletá řidička osobním vozidlem Škoda Fabia ve směru od Pševse na Keteň. V Drahorazi se za nepřehlednou zatáčkou otáčela a přitom zřejmě nedala přednost motocyklu Honda, který jel ve směru na Keteň, a s tímto se střetla. Při nehodě utrpěl motocyklista zranění, se kterým byl převezen do nemocnice. Alkohol byl u řidičů vyloučen dechovou zkouškou, celková škoda byla vyčíslena na 60 tisíc korun.

Krádež nádobí

Drahoraz – V odpoledních hodinách 1. srpna zaměstnala kopidlenské policisty žena z Drahoraze, která oznámila, že po návštěvě syna postrádá kuchyňské nádobí. Jed-

nalo se například o nože a misky, vše v celkové hodnotě 3 tisíce korun. Případ šetří muži zákona jako přestupek proti majetku.

Vloupání do stánku

Kopidlno – V noci na pátek 14. srpna se vloupal neznámý pachatel v Kopidlno na náměstí do novinového stánku. Uvnitř odcizil cigarety a tabák různých značek. Majitelka vyčísila škodu na téměř 29 tisíc korun. Případ šetří kopidlenské policisté jako přečin krádeže, za což pachatel hrozí až dva roky vězení.

Spící nájemník

Kopidlno – Na dunění hudby, která vycházela 14. srpna z bytu ve třetím patře panelového domu v Kopidlno v ulici U Cihelny,

upozornili policisty sousedé. Hlídka na místě zjistila, že nájemník usnul a vůbec mu nevadilo, že měl nahlas puštěné rádio. Vypnul ho až poté, co ho muži zákona probudili.

Havárie vozidla

Běchary – Ve čtvrtek 13. srpna večer jela osmnáctiletá řidička osobním vozidlem Škoda Fabia ve směru od Běchar na Běchárky. V daném úseku zřejmě nepřizpůsobila rychlost jízdy stavu a povaze vozovky a v okamžiku, kdy se vyhýbala výmolu, sjela do pravého silničního příkopu, kde se s vozem převrátila přes střechu. Při nehodě byla řidička těžce zraněna, její dva spolucestující utrpěli lehká zranění. Alkohol byl vyloučen, celková škoda byla vyčíslena na 40 tisíc korun.

nprap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Večerníček slaví padesáté narozeniny

Kniha O popletené víle Komolíně se zrodila v srpnu 2015, shodou okolností v době 50. výročí vzniku pravidelného televizního pořadu, jež důvěrně znají děti i dospělí pod názvem Večerníček. U příležitosti těchto Večerníčkových narozenin pořádá Česká televize ve spolupráci s Muzeem na Kampě, Národní galerií a Nadací Jana a Medy Mládkových výstavu večerníčkovských postavíček, která je spojena s mnoha dalšími doprovodnými aktivitami a atrakcemi pro malé i velké návštěvníky. Své hrdiny najdou všichni příznivci pohádek nejen na obrázku, ale mají příležitost seznámit se rovněž s jejich skutečnou podobou a velikostí ve výstavních vitrinách. Mezi jednotlivými expozicemi si všichni příchozí mohou společně pohrát, a naplno si tak užít společně strávený čas.

Výstava probíhala od 30. května a do 13. září 2015 v pražské Valdštejnské jízdárně a souběžně v Muzeu na Kampě.

Ilona Pluhařová

PRODEJ PARCEL

PRO RODINNÉ DOMY V KOPIDLNĚ

Cena parcel

400 Kč/m²

+ DPH

Číslo	Velikost
1	1040 m ²
2	833 m ²
3	prodáno
4	833 m ²
5	834 m ²
6	834 m ²
7	834 m ²
8	913 m ²
9	prodáno
10	prodáno
11	prodáno
12	prodáno
13	prodáno
14	858 m ²
15	prodáno

- Ordinace praktického a zubního lékaře
- Sportovní hala a venkovní sportoviště
- Obchody
- Kulturní a vzdělávací centrum KVC
- Veřejná knihovna
- Internet
- Základní a mateřská škola Střední škola
- Restaurace
- Pošta
- Čerpací stanice PHM
- Autobusové spojení
- Železniční nádraží

www.kopidlno.cz | tel.: 493 655 698 | mob.: 602 718 873

Víceúčelová sportovní hala hostila cyklisty výpravy Prázdniny na kole

Sportovní hala v Kopidlně, která nese v názvu „víceúčelová“, tomuto označení opravdu dostala. Již v únoru správce haly oslovila paní Podoláková, která se svým manželem vede cykloturistický kroužek TJ Turista. Tento kroužek z Kutné Hory požádal o možnost přespaní v hale při své cykloakci. Protože o prázdninách v době dovolených dávají sportovci přednost sportování pod širým nebem a do haly chodí minimálně, nebyly námitky k takovému využití haly a objednávka byla potvrzena. Nocleh v Kopidlně cykloturistickou akci uzavíral.

V sobotu 11. července správa haly zvědavě vyhlížela malé cyklisty, o kterých se domnívala, že v rámci akce „Prázdniny na kole“ dorazí do Kopidlna zcela vyčerpaní z jízdy v přímo tropickém dni. Ovšem jaké bylo překvapení, když začali postupně dojíždět účastníci různých věkových kategorií od 10 po 80 let. Ani ta předpokládaná únava nebyla tak velká. Členové oddílu vyprávěli, že jedou už desátý den, že trať je rámcově daná, ale každý si ji může upravit podle svých sil. Z cyklistů vyzařovala spokojenost, která byla o to větší, o co těžší jízdu měli za sebou. Byli to opravdoví nadšenci a ukázalo se, že většina z nich se mezi sebou dobře zná, že takto jezdí už kolikátý rok, pokaždé jinou trasu.

Od pořadatelů jsme se pak dozvěděli, že „naš cyklokroužek“, jak si ho cyklisté sami nazvali, vyvíjí rozsáhlou cykloturistickou činnost od odpoledních vyjížděk přes jedno- i vícedenní cykloturistické výlety. Vrcholem je pak pořádání desetidenní akce „Prázdniny na kole“, která měla letos již 32. ročník a na kterou se mohou přihlásit zájemci z široké veřejnosti z celé ČR. Noclehy jsou domluveny každý den na jiném místě. Není výjimkou účast 130 až 150 cyklistů, které doprovází vozidlo s bagáží. Nijak se nezavádí, program je zcela libovolný a jediná podmínka je dostat se v daný den z bodu A do bodu B, kde je zajištěn další nocleh. Je

jedno, kudy a v kolik hodin cyklisté dorazí. Někteří si trasu například ztíží výšlapem na rozhlednu, jiní si oddychově prohlédnou třeba zámek.

Desetidenní cykloturistika letos začínala ve Hrubém Jeseníku a pokračovala přes Železnici, Jablonec nad Jizerou, Nové Město pod Smrkem, kde se spalo dvě noci (jeden odpočinkový den, kdo potřeboval), Český Dub, Semily, Mnichovo Hradiště a Kopidlnu. No, pořádný kus cesty.

Vedoucí oddílu nám pak řekla: „Jak vidíte, účastníků je dost a na přespaní potřebujeme větší prostor a nejlépe ještě kombinovaný (tj. střecha nad hlavou a travnatá plocha na stany). Někomu vadí spaní ve společných prostorách, a proto raději spí venku. Poplaskem za přespaní rádi podporujeme školy v menších městech a malé spolky (fotbalové kluby, Sokoly, kluby turistů apod.). Hledání noclehu je omezené předem vytyčenou trasou. Asi takto strávených 10 dnů není pro všechny, ale nám se každý rok 90 % účastníků vrací a těší se na shledání se všemi, vždyť jsou z celé naší republiky. Dobrou partu tmelí i večerní posezení s kytarou a housličkami.“

Nezbývá tedy než jen závidět nadšení pořadatelům, cyklistům elán a chuť ke skupinovému sportování a fyzickou zdatnost hlavně těm účastníkům nejstarším. Všem dohromady pak popřejeme hodně dalších ročníků tak báječné akce s mnoha kilometry bez nehod.

„Prázdniny na kole“ jsou dobrý nápad a hala ráda poskytla své prostory i okolí takové sympatické partě lidí, kteří se chovali velice slušně a pořádkumilovně. Ráno si své karmatky a spacáky sbalili a nikdo by nepoznal, že v hale někdo spal. Hala tedy posloužila nejen sportovcům ke sportování, ale i k nocování. Vždyť je přece tou halou víceúčelovou. Interiéru haly i jeho čistota se nocležníkům velmi líbily a vzkazují Kopidlňákům: „Važte si své haly, je opravdu krásná.“

Jitka Kymličková

Kulturní tipy

- 26. 9.** Kurz FIMO pod vedením Pavlinky Eberlové.
- 3. 10.** Vernisáž výstavy obrazů Františka Škody, který byl malířem české krajiny kolem Jičina, Libáně, Dětenic, Sobotky, mnoha dalších míst.
- 8. 10.** Výstava Jiřího Plachého věnovaná období mnichovské zrady, heydrichiády, nástupu Hitlera ze Sobotecka, Kopidlenka, Jičínska a Rožďalovicka.
- 28. 11.** Výstava betlémů a vánoční jarmark, koncert v kostele sv. Jakuba Většího, lampiónový průvod a rozsvícení vánočního stromu.
- 5. 12.** Mikulášská nadílka a divadelní představení pro děti.
- 12. 12.** Koncert dechové hudby.

Aktuální informace a podrobnosti najdete v informačním letáku města Kopidlna, na stránkách Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlna a na facebooku Kopidlenští listy. (rh)

Kniha Kopidlna

Kniha Kopidlna byla slavnostně pokřtěna panem Zdeňkem Svěrákem na Kopidlenských slavnostech v loňském roce. Od té doby je kniha úspěšně distribuována do knihkupectví a turistických informačních center v regionu Český ráj a v nymburském kraji.

Kniha pojednávající o historii a současnosti města Kopidlna, obcí Ledkov, Drahoraz, Pševs a Mlýnec je v prodeji za cenu 350 Kč na MěÚ Kopidlna a v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlna. (rh)

Když se řekne Kopidlna...

První, co mě napadne, je bezproblémová spolupráce s vedením města Kopidlna, která se kladně projevila při červnových povodních v roce 2013. A to jak po stránce předávání informací, tak i materiální výpomocí. Kopidlna samozřejmě znám již od dětství. Při té příležitosti si vždy vybavím dva medvědy od Kolína (ze skvělého animovaného seriálu Pojďte, pane, budeme si hrát), kteří měli v Kopidlně své předky a kteří si hráli na vláček jedoucí po trase Kolín–Dymokury–Kopidlna. Poslední, koho si vybavím při zmínce o Kopidlnu, je můj kamarád a excelentní „šutér“ Pavel Klaban alias Klába, s nímž příležitostně nastupuji za starou gardu při fotbalových exhibicích.

Petr Kapal, starosta města Rožďalovice

Třetí ročník Autoturistické orientační soutěže pro rodiče a děti v Kopidlně

Autoklub Kopidlna uspořádal v sobotu 5. září 2015 za finanční podpory Královéhradeckého kraje a města Kopidlna III. ročník Autoturistické orientační soutěže pro rodiče a děti.

Prezentace posádek začala ve 13.00 hodin, poté následovalo vlastní zahájení a rozprava s účastníky. V letošním roce jsme na startu přivítali rekordní počet posádek – 15, z Kopidlna a blízkého okolí, Mladé Boleslavi, Nového Bydžova, Nymburka a Prahy. Start byl v areálu Autoklubu Kopidlna. Jelo se podle jednoduchého psaného (pohádka) a šipkového itineráře. Délka tratě byla 27,6 km, čas na projetí tratě byl stanoven na 60 min. První posádka odstartovala ve 14.44 hodin. Posádky cestou míjely kontrolní cedule rozmístěné kolem tratě a písmena na nich umístěná zapisovaly do jízdního výkazu. Současně plnily ještě další vědomostní úkoly. Soutěžní jízdu si navíc zpestřily vyplněním jednoduchého testu z pravidel silničního provozu. Všechny posádky dojezdy do cíle do 16.20 hodin.

Po dojezdu následovalo plnění zábavných a sportovních úkolů, a to skákání v pytli, slalom s vozíkem, mini golf, kop na branku, lovení rybiček, lukostřelba, hod na koš, střelba z kuše, kuželky Mólky a házení šipek. Počet členů posádky nebyl omezen, úkoly však plnil vždy řidič a jedno dítě. Po splnění všech úkolů si účastníci akce na ohni opékali špekáčky, které dostali v průběhu prezentace.

Vyhlášení výsledků proběhlo už v 18.00 hodin. Všechny posádky dostaly diplomy, medaile a upomínkové předměty, včetně dalších drobností. Prvních pět posádek obdrželo navíc pohár a věcné ceny. Po vyhlášení vítězů následovala volná zábava. V průběhu celé akce bylo zajištěno chutné občerstvení.

Touto cestou chci poděkovat členům Autoklubu Kopidlna a všem dalším příznivcům, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu celé akce.

Poděkování patří také našim sponzorům,

Výsledky AOS pro rodiče a děti konané dne 5. 9. 2015

pořadí	start. číslo	posádka			TB
1.	6	Pekárek Zdeněk Pekárková Ivana	Pekárek Daniel Pekárková Kateřina	Kopidlna	206
2.	11	Sedláček Tomáš	Sedláček Tadeáš Sedláčková Andrea	Rožďalovice	213
3.	7	Plachý Petr	Plachá Eliška Plachá Karolína	Nymburk	238
4.	12	Nožičková Blanka	Berounská Agáta Berounská Markéta	Kopidlna	371
5.	15	Gottwald Vít	Gottwaldová Jana Gottwaldová Lenka	Praha	371
6.	13	Mráček Miloslav	Mráček Miloslav Mráčková Jaroslava	Rožďalovice	389
7.	1	Zajíc František	Zajíc Jan	Kopidlna	470
8.	14	Mahulík Pavel	Mahulíková Karolína Mahulíková Pavlína	Káraný	559
9.	9	Syříště Josef Syříšková Michala	Syříště Tadeáš Syříště Matyáš	Kopidlna	584
10.	4	Slavík Michal Slavík David	Slavíková Nikola Slavík Jindřich	Kopidlna	670
11.	2	Berounský Patrik	Berounská Viktorie Berounská Nikola	Kopidlna / Nový Bydžov	739
12.	3	Ulrichová Jiřina	Ulrich Luboš Červinková Anna	Mladá Boleslav / Kopidlna	779
13.	8	Kopecká Jitka	Kraj Filip Krajová Jitka	Kopidlna	947
14.	10	Pišlová Soňa	Pišl Jiří	Kopidlna	947
15.	5	Herčík Tomáš	Ulrich František Červinková Barbora	Chotětov/Kopidlna	1023

(TB = testné body)

díky kterým tuto soutěž můžeme uskutečnit. Jsou to již v úvodu zmíněný Královéhradecký kraj a jeho hejtman Lubomír Franc, senátor Josef Táborský, město Kopidlna, dále pak Autocentrum Boura Činěves, Aveflor Budčevs, Benko Kopidlna, Chalupníčková Věra – novinový stánek Kopidlna, Kotlářová Jiřina – Cukrárna Kopidlna, Mahulík Pavel – Podlahářství Káraný, Pišl Jiří – pneuservis Kopidlna, Slavíková Hana – prodejna průmyslového zboží Kopidlna, Uniqua – pojišťovna

Městec Králové, Víchová Jiřina – samoobsluha Kopidlna. Ještě jednou všem sponzorům moc děkujeme. Bez vás bychom nebyli schopni tuto akci uspořádat.

Přijďte si i vy příště vyzkoušet svoji orientaci při jízdě a zručnost při plnění sportovních úkolů. Termín dalšího ročníku soutěže bude včas uveřejněn v místním tisku a rozhlasu, sledujte i webové stránky Autoklubu Kopidlna.

Jan Gottwald

Opět stříbrná Evropa leteckých modelářů

V letošním roce se mělo Mistrovství Evropy juniorů volných modelů uskutečnit v rumunském Brašově. Ale někdy v lednu jsme se z propozic dozvěděli, že nakonec se jeho dějištěm opět stane Salonta, jako vloni při mistrovství světa. Proto si celá česká výprava zarezervovala ubytování ve stejném penzionu.

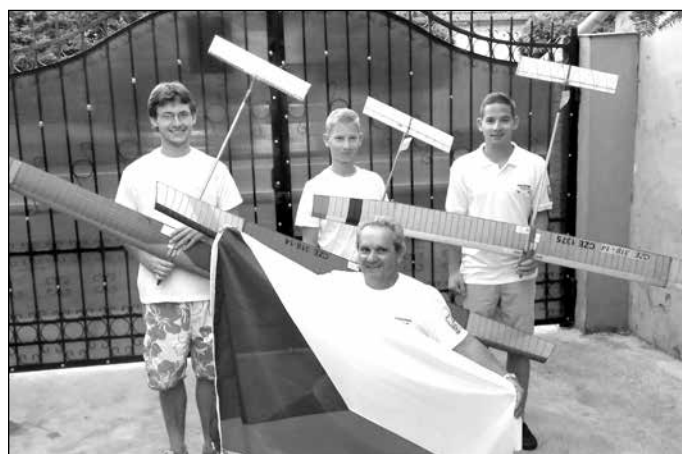
Při Soustředění juniorů v červnu ještě nebylo zcela jasné, kdo bude reprezentovat ČR v kategorii F1B. Ale nakonec se dalo dohromady kompletní družstvo. Z loňského tam zůstal jen Ondra Dvořák, jako další jela Katka Fišerová, která již v jarní sezoně odlétala, velmi dobře, několik závodů, a posledním členem družstva se stal její bratr Martin. V družstvu kategorie F1A byli Dan Rössler, Fanda Zajíc a Vítek Rössler, který není žádný nováček, protože již dlouho je v širším reprezentačním

chvilích není stoprocentně vidět, jestli se model dostal do stoupavého proudu, nebo ne, zvláště když stojíte pod ním. V pátém kole si svůj díl smůly vybral Daniel, protože se mu model nepodařilo vypustit a ani mávání nepomohlo. Bylo z toho jen 158 vteřin. Fanda i Vítek maximum ulétli. Trochu začal zesilovat vítr, ale naštěstí ne mnoho, asi na 3–4 m/s. V šestém kole Fanda nenašel ten pravý okamžik startu. Vystřelení modelu bylo sice dobré, tento model nedělá to, že by se rozhoupal nebo přešel do ostrého kruhu, ale bylo vidět již od začátku, že do stoupavého proudu vzduchu to nebylo. Ani okamžité a intenzivní mávání pod modelem, za účelem „utržení“ nějaké té termiky, nepomohlo. Stačilo to pouze na 153 sekund. Dan i Vítek zapsali maximum. Poslední, sedmé, kolo s jistotou Vítek, Fanda i Dan letěli potřebných 180 sekund. Jediný

však nijak veliká. V druhém kole všichni nalétli maximum, již standardně 180 sekund. V třetím kole letěla bezchybně jen Katka, Martin 173 sekund a Ondra 151 sekund. Katka a Martin letěli se svými modely ve čtvrtém kole maximum a Ondrovi deset vteřin chybělo. V pátém kole nalétla maximum jen Katka, Ondrovi chybělo 15 sekund a Martinův model letěl bohužel jen 107 vteřin. V šestém kole Katce chybělo do maxima 9 sekund. Oběma klukům se povedlo maximum. Smůla čekala na Katku a Martina v sedmém kole. Ondra spolehlivě odlétl maximum, Katka jenom 68 sekund. Martin měl v opravném startu technickou závadu na modelu (zasekla se vrtule s gumovým svazkem) a bylo mu naměřeno 9 sekund. Bohužel i to se stává. Smůla to byla veliká, protože, jak bylo později zjištěno, po šestém kole byl český tým na třetím místě. Po-

Kategorie F1A družstva, 1. Rusko, 2. Česká republika, 3. Izrael.

Tým ČR F1A, ME 2015, v pokleku trenér Jaroslav Straka, za ním zleva František Zajíc, Vítek Rössler, Daniel Rössler.

družstvu a se svým otcem a bratrem se zúčastňuje světových soutěží.

Samotné mistrovství se konalo v týdnu od 10. do 16. srpna. V pondělí byl příjezd účastníků a registrace. V úterý se konala přejímka modelů, kterou měl český tým předepsanou v době od 8.30 do 9.00 hodin. Tam se překontrolují modely a vlečné šňůry u kategorie F1A a modely a gumy u kategorie F1B. Pořadatel potom označí jednotlivé díly modelů, které přijal k mistrovství. Potom se jelo na letiště ještě doladit nějaké maličkosti a vyzkoušet, co se nestihlo. Vznešeně se tomu říká „oficiální trénink“. Večer po osmnácté hodině proběhlo oficiální zahájení Juniorů Evropského mistrovství volných modelů v kategoriích F1A, F1B, F1P. Jako loni se konalo ve zdejší sportovní hale.

Středa 12. srpna byla soutěžním dnem pro kategorii F1A. Ráno bylo teplé, slunečné, jen mírný větřík. První kolo, jak to bývá zvykem na vrcholných soutěžích, na prodloužené maximum 210 sekund. Všichni naši kluci bez problémů ulétli. Druhé, třetí a čtvrté kolo všichni letěli maxima, ale to už na 180 sekund. Někaké to podpurné mávání pod modelem bylo, ale spíše pro jistotu. V prvních

Vítek nalétl všechna maxima a spolu s dalšími pěti soupeři postoupil do večerního rozletu. Nebylo to jednoduché, stoupavé proudy vzduchu byly úzké a kluci je museli se svými modely hledat. Navečer okolo devatenácté hodiny začalo první kolo rozletu stanovené na pět minut. Čtyři soutěžící ho úspěšně ulétli a Vítek byl mezi nimi. Další kolo se letělo na sedm minut. Vítkův model letěl 308 sekund, což stačilo, bohužel, zase na to osudné bramborové umístění. Daniel skončil desátý a Fanda na 11. místě. V družstvech český tým, v konkurenci patnácti zemí Evropy, obsadil opět „JEN“ 2. místo. Na první ruský tým chybělo klukům pouhých 13 sekund. Celkem se mistrovství účastnilo 39 závodníků. Veliký úspěch jak v jednotlivcích, tak především v družstvech. Fanda a Daniel se takto rozloučili s juniorským týmem. Příští rok již budou létat ve věkové kategorii seniorů.

Čtvrtek 13. srpna byl soutěžním dnem pro Katku, Ondru a Martina v kategorii F1B. Počasí bylo téměř jako přes kopírák jako předešlý den. „Gumičkáři“ mívají první kolo prodlouženo na čtyři minuty, jinak tomu bylo i zde. Bohužel z našich ho nalétl jenom Ondra. Ztráta vteřin Katky a Martina nebyla

chvalu rozhodně zaslouží a příště bude třeba více štěstí a zkušeností určitě.

Soutěžní den pro kategorii F1P byl stanoven na pátek. Česká republika nemá dlouhodobě v této kategorii zástupce. Proto byl pro českou výpravu tento den pojat jako odpočinkový. Teplá koupel v nedalekých termálních lázních každému prospěla. Bohužel sportování s míčem na kurtech vedle termálních bazénů se stalo osudné paní Rösslerové. Zlomila si nohu v kotníku. Proto Rösslerovi předčasně odjeli ze Salonty. Vítek i Dan mladší samozřejmě zůstali, aby Fanda nestál na stupních vítězů s trenérem sám.

Slavnostní vyhlášení se konalo v sobotu večer, opět ve sportovní hale. V neděli se zbytek výpravy rozjel do svých domovů. Fanda na tomto mistrovství létal opět s jiným modelem než na předchozích. Velkou zásluhu na tom má město Kopidlno, které nám poskytlo velkou finanční podporu, za kterou moc děkujeme. I sponzorům, kteří nechtěli být jmenováni, moc děkujeme. Doufám, že se v našem klubu LMK Kopidlno objeví další mladý modelář, který by navázal na Fandovy úspěchy.

František Zajíc st.